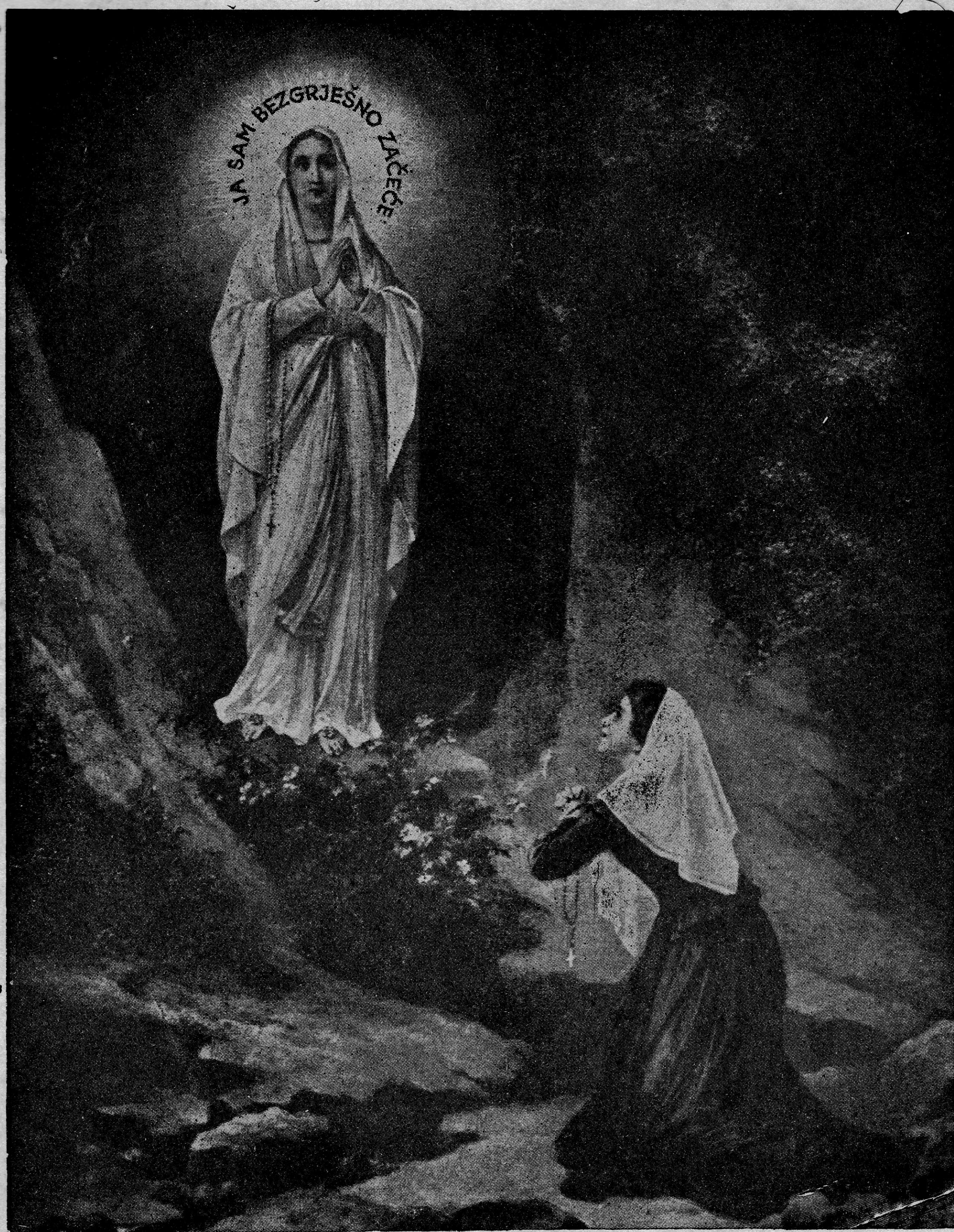
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1935 BROJ 7

CRKVENA GODINA

SRPANJ 1935.

1. P. P r e s v. K r v I s u s o v a. Dan posvećen posebnom čašćenju presv. Krvi, cijene našega spasenja. Presv. Krv imademo pod otajstvenom prilikom vina svakim danom na oltaru kod svete Mise. Preporuča se čitanje knjižice: Slava presv. Krvi od blage uspomene biskupa dra Josipa Langa, izdanje Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol br. 29.

2. U. P o h o d Bl. D j e v i c e M a r i j e. „Marija uniđe u kuću Zaharijinu i pozdravi Elizabetu."

3. S. L e o n II., papa. — Prva srijeda u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.

4. Č. U d a l r i k, B e r t a. — Prvi četvrtak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta.

5. P. Ć i r i l i M e t o d i j e, biskupi, ispovjednici, najzaslužniji vjerovjesnici među slavenskim narodima, i zato s pravom prozvani slavenskim apostolima. Oni su ujedno osnivači staroslavenskog bogoslužja i svake slavenske književnosti. Staroslavensko bogoslužje pisano glagolicom u rimskom obredu sačuvalo se u biskupiji senjskoj i u nekim dalmatinskim i istarskim krajevima, a pisano starom ćirilicom u istočnjačkom obredu sačuvano je kod naših grkokatolika. — Vjernicima se preporuča moliti za sveto sjedinjenje i moliti i raditi za Apostolat sv. Ćirila i Metodija. Sve upute daje Apostolat, Zagreb, Kaptol br. 29.

Prvi petak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Srca, presv. Sakramenta, Apostolstva molitve, Apostolata sv. Ćirila i Metodija, i napokon svi vjernici, koji uz obične uvjete obave razmatranje o dobroti i ljubavi Božanskoga Srca spram nama.

6. S. I z a j i j a, prorok. On je tako živo opisivao unapred život Spasiteljev, napose Njegovu muku, kao da gleda na svoje oči. S pravom ga zato nazivlju neki sveti Oci evanđelistom Staroga Zavjeta. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl. Djevici, bez istočnoga grijeha začetoj, da Joj zadovolje za nanesene uvrede.

7. **N. 4. po Duhovima**, prva u mjesecu. — Oproštenje kao na prvi petak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti još i članovi III. Reda sv. Franje, zatim članovi Apostolata sv. Ćirila i Metodija, u onim crkvama, gdje se danas slavi izvanja svečanost sv. Braće i članovi Bratovštine svete Krunice, uz njihove uvjete.

8. P. E l i z a b e t a, udova. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

9. U. B r c k o (Brikcije), biskup. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

10. S. A m a l i j a, djevica.

11. Č. P i j o I., papa.

12. P. H e r m a g o r a i F o r t u n a t, mučenici. Sv. Hermagoru, pod imenom Mohorja osobito štuju braća Slovenci.

13. S. M a r g a r i t a (Biserka), djevica. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

14. **N. 5. po Duhovima.** B o n a v e n t u r a, biskup i crkveni učitelj iz franjevačkog reda. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

15. P. H e n r i k, ispovjednik.

16. U. G o s p a od K a r m e l a. Crkva preporuča svojim vjernicima pobožno nošenje karmelskog škapulara. Nebeska je Majka obećala svima onima, koji će pobožno nositi taj škapular, da će ih čuvati od vječne propasti. Koji pak obavljaju propisni post ili molitve, njihove će duše prve subore nakon smrti povesti iz čistilišta u nebo. — Potpuno oproštenje mogu dobiti svi članovi Bratovštine karmelskog škapulara. U crkvama, u kojima je osnovana ova Bratovština, mogu uz obične uvjete dobiti potpuno oproštenje svi vjernici, kolikogod puta posjete crkvu i mole na nakanu svetog Oca.

17. S. A l e k s i j e, ispovjednik.

18. Č. K a m i l o, ispovjednik, zaštitnik umirućih.

19. P. V i n k o P a u l s k i, ispovjednik, osnivač Družbe milosrdnica. — U njihovim crkvama mogu dobiti potpuno oproštenje svi vjernici prema uvjetima navedenim na 16. ovog mjeseca.

20. S. I l i j a, prorok.

21. **N. 6. Po Duhovima.** — P r a k s e d a, djevica. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

22. P. M a r i j a M a g d a l e n a, uzor pokore i ljubavi spram Gospodina, utjeha i dokaz, kako se i najveći grešnici mogu obratiti.

23. U. A p o l i n a r, biskup, mučenik.

24. S. K r i s t i n a, djevica, mučenica.

25. Č. J a k o v, apostol. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

26. P. A n a, mati Bl. Djevice Marije. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

27. S. P a n t a l e o n, mučenik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

28. **N. 7. po Duhovima.** I n o c e n t, mučenik. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti vjernici, koji barem triput u tjednu zajednički mole Gospinu Krunicu.

29. P. M a r t a, djevica, koja je u svojoj kući u Betaniji ugostila Gospodina

30. U. A b d o n i S e n e n, mučenici.

31. S. I g n a c i j e L o j o l s k i, ispovjednik, osnivač Družbe Isusove. — Vjernicima se osobito preporuča, da obave zatvorene duhovne vježbe. Upute daje: Dom Duhovnih vježbi (za muške Zagreb, Jordanovac, br. 110, za ženske: Zagreb, Vrhovac, br. 45). U molitve se preporučaju naši isusovci.

Dr D. H.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat

NAŠA GOSPA LURDSKA

GODINA VIII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 7.

NAŠA GOSPA LURDSKA NAŠA SIGURNA POMOĆ

— Znademo li, zašto je sv. Otac, vidljivi Namjesnik Isusov na zemlji, htio da se Sveta Godina ne završi u Rimu, nego upravo u Lurdu?

— Znademo li, zašto se Sveta Godina završila u Lurdu baš neprestanim čitanjem svetih Misa kroz tri dana i tri noći, kao glavnom i najvažnijom pobožnošću?

Ne smijemo nikada zaboraviti, da nam je na ta pitanja sam sveti Otac odgovorio. Isto tako ne smijemo zaboraviti, što je odgovorio.

ZAŠTO SE ZAVRŠILA SVETA GODINA BAŠ U LURDU?

Na prvo pitanje odgovara sv. Otac, da svečanosti u Lurdu nadopunjuju svečanosti Svete godine, u kojoj se slavi jubilej otkupljenja našega na križu. Otkupljenje naše povezuje i združuje Djevicu Mariju s Njezinim Sinom, s kojim nas je Ona otkupila kao Suotkupiteljica naša. I On, Njezin Sin je dao Njoj jedino Njoj osobitu ulogu u toj brigi oko spasenja ljudskoga.

Zato je bila želja sv. Oca, da se jubilejska godina otkupljenja tijesno poveže i združi sa svečanostima u Lurdu. Sv. Otac veli, da je zaštita Naše Gospe Lurdske neophodno potrebna. I Njezino duboko štovanje i molitve Njoj donijet će našemu, vrlo nemirnome vremenu pomoć i milosti za neočekivano ozdravljenje, koje ono toliko treba.

I dalje razlaže sv. Otac to pitanje i upozoruje na veliku moć Marijinu. Evo, zašto je to sve tako. Marija, veli on, uzvišena je i bez istočnoga grijeha začeta, jer je izabrana za Majku Isusovu. I tako je postala dionica otkupljenja roda ljudskoga. I zato baš je stekla osobitu i tako veliku moć kod svojega Sina, koju nikada ne može postići ni narav ljudska ni anđeoska.

Papa je htio da ljudi baš poradi ovih razloga u jubilejskoj godini zadobiju još veće povjerenje u blaženu Djevicu Mariju i revnije Ju prizivlju i štuju i tako dobiju preko Nje mnoga dobročinstva od Isusa.

Zato Namjesnik Isusov veli, da nije ništa ni bolje ni uspješnije, nego da u životnim teškoćama pridignemo svoje sklopljene ruke prema onoj Majci, punoj blagosti. I bez prestanka treba da zazivamo Njezinu pomoć udružujući se posvuda s pobožnim uzdasima Njezine djece.

Ovo su razlozi, poradi kojih je Namjesnik Isusov odredio, da se Sveta jubilejska godina otkupljenja ljudskoga roda završi s najvećim svečanostima u lurdskoj špilji, u špilji iz koje je Naša Gospa Lurdska prosipala obilje milosti i dobročinstava ljudskome rodu i neprestano ih siplje i dijeli.

ZAŠTO SE ZAVRŠILA NEPREKIDNIM TRODNEVNIM SV. MISAMA?

Jasno je, zašto je sv. Otac u spomenutim svečanostima povezao Lurd sa Svetom jubilejskom godinom Otkupljenja, dakle štovanje Naše Gospe Lurdske sa Otkupljenjem Kristovim na križu. Ako nam je to jasno, onda je samo po sebi jasno i to, zašto je u tim lurdskim svečanostima bila glavna i najvažnija pobožnost u tom, što su se tri dana i tri noći neprekidno prinosile svete Mise u lurdskoj špilji ukazanja. Sam sveti Otac to ističe. On veli, da je prije svega najzgodniji način, da se Sveta godina završi trodnevnim neprestanim sv. Misama u Lurdu. Najzgodniji je to način zato, jer je sv. Misa ona ista žrtva, koju je Krist prinio na Kalvariji na Križu za spasenje ljudskoga roda. Sv. Misa je dakle ona ista kalvarijska žrtva, samo se u njoj prikazuje sam Isus Krist na nekrvni način, a na Kalvariji se prikazao, žrtvovao krvavom smrću, krvavim načinom. Jer je sv. Misa ista žrtva, koju je Krist prinio na križu na Kalvariji, zato su njezine milosti i njezini darovi, koje ona nama daje, takovi, da se nešto većega ne može ljudima ni dati niti zamisliti ljudskom mišlju. Te su milosti i darovi, koje nam daje sv. Misa, tako velike, da se čini, da je time sama Božja moć završena, a milosrđe iscrpljeno. Tako nam eto papa ističe neizmjerno veliku vrijednost sv. Mise.

Blažena je Djevica Marija toliko povezana sa otkupljenjem našim, koje je izvršeno krvavom kalvarijskom žrtvom Kristovom na križu, da se zove i jest pravom Suotkupiteljicom našom. A sv. Misa je ista kalvarijska žrtva samo nekrvna. Zato nije čudo, da je glavna i najvažnija pobožnost u Lurdu u Gospinoj spilji Njezinih ukazanja bila baš neprekidno prikazivanje sv. Misa.

Time nam je ujedno pokazao sam vidljivi Namjesnik Isusov na zemlji, što je nama sv. Misa u čežnji našoj za našim spasenjem, a koliku moć baš u vezi sa sv. Misom imade bl. Djevica Marija. Zato Lurd, kao Marijin grad, nužno imade kao glavni i najvažniji dio svojih pobožnosti sv. Mise i primanje svetih Pričesti. U tom je dakle glavna moć i veličina lurdskih pobožnosti.

POZIV SV. OCA U LURD.

Poradi svega toga sv. Otac zove kršćane u Lurd, da tamo povežu svoju pobožnost prema Mariji sa štovanjem nekrvne žrtve sv. Mise i oltarskoga Sakramenta, koji iz Nje proističe i u Njoj se rađa. On veli: „Svi dakle kršćani neka um svoj okrenu i pobožnost uprave k presvetom Sakramentu. On je preveliko dobro-

činstvo, primljeno prije devetnaest vijekova. Neka svi operu ljage u potocima milosti, koje iz Njega proističu. Neka poprave svoje grijehe i prestupke. A svoje tjeskobe i teškoće, koje ih toliko tište, neka povjere i prinesu Onome, koji ih jedini može ublažiti, olakšati, k nebu uzdići. A koji budu mogli — a veliku nadu imademo da premnogi mogu — neka podu u Lurd iz cijele kruglje zemaljske, iz svih naroda. I ondje, bez ikakove narodne razlike, povezani bratskom vezom vjere i ljubavi, neka vruće mole i djela pokore podastru Ocu milosrđa i svake utjehe. Neka ih privedu posredovanjem i pod zaštitom Bogorodice Djevice, bez ljage istočnoga grijeha Začete."

Sv. Otac dakle zove sve u Lurd. No Njegov poziv nije vrijedio samo za jubilejske svečanosti Svete godine. On vrijedi uvijek. Uvijek jest i ostaje blažena Djevica Marija povezana sa Kristom kao Njegova Majka. Poradi toga uvijek Ona jest i ostaje naša Suotkupiteljica. I zato Ona uvijek jest najtješnije povezana i s krvnom kalvarijskom Žrtvom Kristovom na križu i s istom ali nekrvnom kalvarijskom žrtvom sv. Misom. Uvijek iz svega toga izvire Njezina osobito moć i zaštita nad ljudskim rodom.

Zato nas lijepo pozivlje i bodri zamjenik papin na jubilejskim svečanostima u Lurdu ovako: „U žalosnim časovima, zatvorimo samo oči i u duhu se svratimo u lurdsku masabjelsku spilju, da ondje nađemo novu snagu i novu utjehu..."

Dr P. Lončar.

GOVOR KARDINALA PACELLIJA

Kardinal je Pacelli bio zamjenik sv. Oca na bivšim lurdskim trodnevnim svečanostima. Tom je zgodom, na pozdrav lurdskoga biskupa izrekao lijepi govor. Zato ga ovdje donosimo. On je rekao:

Preuzvišeni!

Odmah, kad sam stupio nogom na ovo lurdsko tlo, govorio sam vam o vrlo ugodnom uzbuđenju, koje je obuzelo moju dušu. Kako da počnem ovaj odgovor na vaše riječi. One su tako sinovske i zahvalne prema sv. Ocu, tako tople i blagonaklone prema meni, kako ne bi onda ponosno izrazio i nebi pokazao mnoštvu vjernika, koji su ovamo došli iz tako različitih naroda — mojim preuzvišenim drugovima, mojoj braći u svećeničkoj službi — veselje, koje je napunilo moje srce? Odavno sam želio doći da se pomolim u spilji, koja je čula kako je kazalo Bezgrješno Začeće svoje sveto ime skromnoj ali tako svetoj Bernardici. Želio sam da se pomolim u ovim bazilikama, u kojima izbija plemenita pobožnost u pokoravanju nebrojenih hodočasnika materinskim zapovjedima uzvišene nebeske Kraljice. Napokon sam želio, da se pomolim pod ovim nebom, prema kome se — uz divne pjesme iz divnih večernjih procesija, diže veselje lurdske pjesme: Zdravo, zdravo Marijo. — To je onaj Zdravo, zdravo Marijo po kojem pače i iza povratka u svoju domovinu, narodi svih jezika nastavljaju pjevati svoje vrhunaravno bratstvo, i u isto vrijeme osjećaju svoje zajedničko srodstvo, kojim ih veže zajednička sveta Majka Božja.

SVRHA DOLASKA PAPINOG ZAMJENIKA.

No to veselje postaje dublje i ozbiljnije poradi razloga, koji me vodi k vama! Nikako se ne radi ovaj put o tome, da molim euharistijskog Isusa da obnovi među vašim bolesnicima čudesa dobrote, koju je božanski Spasitelj sijao po putevima Judeje i Galileje. Ovaj puta dolazimo zbog svjetskog mira, da se preporučimo zagovoru moguće Marije kod Njezinog božanskog Sina.

A dolazimo na velebni način zbog pobožnosti Nj. Sv. Pija XI., koji je tako odlučio! U spilji prikazanja za vrijeme od tri dana i tri noći, božansko Janje, Janje, koje uzima grijehe svijeta, prikazivat će se po nama, službenicima njegovog svećeništva, da nam pribavi mir! I tu će se — možemo reći kao Sv. Otac u nedavnom konzistorijskom govoru — Marija Suotkupiteljica tajanstveno približiti oltaru, kao što je stajala pod križem. Ovdje kao i na Kalvariji združit će se Njezina neokaljana duša — neizrecivom skladnošću, sa žrtvom Onoga, koji nas je spasio, sa žrtvom tijela rođenog od Djevice Marije. Zdravo pravo Tijelo rođeno od Marije Djevice, koje je uistinu trpjelo i žrtvovano na križu za čovjeka.

Kako ne bi mogli osjećati drhtaj onog božanstvenog, u koje ćemo ući i koje će nas obuzeti onih dana? Zaista će to biti kao vrhunac djela Bezgrješne u Lurdu. Ona je privela k Žrtvi puk, koji je dolazio k Njoj. Ona ga je privela onoj Žrtvi, kojoj književnik Rene Bazin u jednoj od svojih najljepših knjiga, iskazuje slavu, što se poput sunčanih zraka širi sve više po svijetu, puk koji je dolazio k Njoj. Evo kako pod Njezinom zaštitom, u uskoj vezi s Papom i sa svom hijerarhijom čitave Crkve, Njezini nebrojeni sinovi dolaze iz svih krajeva, da se sjedine više nego ikada u oltarskoj Žrtvi; da mole oproštenje za grijehe; utjehu za nesrećne; svijetlo istine i luku spasa za sve zabludjele; napokon da dođe na zemlju onaj mir, koji je samo božanski Spasitelj sposoban da nam dade!

SLAVA GRADU LURDU.

O Lurde! Sveti grade! Veličanstvene su stvari rečene o tebi, grade Božji! Već od dana, kad je nevino oko Bernardice opazilo Majku nebesku u masabjelskoj spilji, nisi prestao, da se iz tame u kojoj si živio skriven, dižeš na svijetlo. Ti si našao svoje osobito mjesto u kraljevstvu Božjem — nisi nipošto najneznatniji među prvacima u zemlji Judejskoj. Proživio si dane milosti i blagoslova, čudesna objavljenja vjere i pobožnosti. No među divnim danima od kojih je satkana tvoja povijest, oni će biti bez sumnje najveći i kruna svih ostalih. Jer evo ti si izabran od Oca kršćanstva, da u ovoj slavi, u kojoj se okreću prema tebi pogledi i srca čitavog katoličkog svijeta, odjekneš kao uzvišeni zvuk pjesme veselja zbog Jubileja

Otkupljenja, pjesma je to u isto vrijeme euharistijska i marijanska. O Lurde! Sveti Grade! U tebi se sastaju veselje nazaretsko, sveti značaj Betlehema, moć liječenja koje je imala Betsaida. Kolika li čudesa Otkupljenja nisi ti vidio kako su se ovdje obnovila! Kolika su se čudesa milosti ispunila među tvojim zidinama! Ti si postao mjesto, gdje su se više nego jednom Tomi otvorile oči. Pokazao se put više nego jednom Saulu, komu si pokazao put u Damask, gdje je postao Pavao. No u ova tri dana postaješ ti Sveta Golgota čitavog katoličkog svijeta, na čijem se vrhu diže križ Isusa Krista, Kralja, Svećenika i Spasitelja. I uz Njega stoji u jedinstvenoj veličini, kojoj nije nikad bila jednaka nijedna druga veličina, Marija, Djevica i Majka. Ona stoji kao Posrednica tako moguća, da je mogla sudjelovati na krvavoj žrtvi svoga Sina. I u Njezin materinski zagovor imamo s Papom čvrsto pouzdanje, da će nam isprositi da vidimo, kako se nad tobom, o grade Bezgrješne, nad gorama i brežuljcima, nad ravnicama i dolinama, nad svim narodima Evrope i nad čitavim svijetom ukazuje, božanska duga mira!

Priredio: **Stj. Dopelhamer.**

PRED LURDSKOM SPILJOM NA RASTANKU

(Iz hodočašća godine 1934.)

Posljednji puta u miloj spilji! Rastati se moramo s njome! Teško nam je. O, koliko smo sretnih časova proživili! Srce i duša puna je sreće.

Žurimo kroz divne aleje. Prolazimo pokraj veličanstvenih crkvi. Srce vuče još dalje. Brzo, onamo k tamnoj spilji, koju osvijetljuje bezbroj raznovrsnih svijeća. To su Gospu darivali hodočasnici iz svega svijeta. Darovali su uz tople i snažne molbe i zahvale Njoj, moćnoj kraljici neba i zemlje.

Stigli smo u označeni sat našega rastanka. I koljena se sama sagiblju. Naša hodočasnička grupa kleči na mjestu, gdje je naša draga sveta Bernardica klečala. Pogled ne skidamo odanle, kamo je Bernardica toliko puta upirala svoje djetinje, sretne oči. Da, ona je vidila Gospu milu i predivnu, a mi osjećamo svetost toga mjesta. Osjećamo Njezin mili pogled i toplu Njezinu ruku, kojom nas čvrsto drži u sigurnom zaklonu.

O, mila naša Gospo lurdske, ali smo sretni! Hvala Ti! Neprestano bi srce šaputalo: »Hvala, i opet topli »hvala! Ti si naša dobra majka! Mi smo Tvoja siromašna djeca! Mi Te zazivamo! Mi u Tebe pomoć molimo! Mi se čvrsto ufamo, da ćeš biti nama štit i naša snaga! Mi ništa ne možemo nejaki bez Tebe! Majko naša slatka! Nemoj nas ostaviti nikada! Sve Ti dajemo: Sebe, i sreću i bijedu našu. I radosti male naše i tuge mnoge. Sve sretne i bijedne časove našega života Ti nadziri i upravljaj s nama! Ne daj da se izgubimo!

Blagoslovi sve naše mile i drage u srcu i u domovini! Mile i nezaboravne uspomene lurdske uskrisiti ćemo često. Duhom ćemo hodočastiti svaki dan ovamo, da se osvježimo ponovno u ovom svetom, malom raju. Ova naša molitva i suze, kucaji srca i treptaj duše sretne ostaju ovdje, kao nevidljiva kandioca mala. A poljubac naš utisnut u kameno Tvoje podnožje šaptati će uvijek o našoj velikoj ljubavi prema Tebi, mila naša, slatka Gospo lurdska!

Zbogom sveto i milo mjesto! Suzama smo te radosnicama zalili. Toplim suzama. Postalo si naše vječno željeno mjesto. Naša čežnja za Tobom bit će velika. I danas znademo da smo toliko sretni i da odlazimo s najvećom željom: opet ovamo doći.

Da, opet, opet doći do godine i ponovno se osvježiti i ohrabriti za daljnji put našega života.

Još malo i ponesti će nas vlak prema domovini. I pogled naš će uzalud tražiti mjesto mile, nezaboravne spilje. Duša će ih tek otkriti otisnute u srcu.

I davno je već pred očima iščeznula slika miloga Gospina grada. Ali srca naša bez prestanka pjevaju lurdsku himnu: »Ave, ave«, iz pune duše, i dozivaju Majku svoju kroz daljine . . .

M. Metzger.

PROGRAM ČETRNAESTOG PUČKOG HODOČAŠĆA U LURD

Vodstvo za lurdska hodočašća u Zagrebu vodi u godini 1935. četrnaesto hodočašće u Lurd u mjesecu kolovozu (augustu). Iz Zagreba se polazi 10. kolovoza (augusta), tako da smo u Lurdu 15. kolovoza na dan Velike Gospe.

10. kolovoza: poslije podne odlazak iz Zagreba, glavni kolodvor u 13.05 sati. Polazi se preko Trsta u Milan.

11. kolovoza: dolazak u Milano u 7 sati. Tu se razgledava prekrasna milanska katedrala, glasovito groblje, grad i druge znamenitosti. Sve autokarima.

11. kolovoza: odlazak iz Milana u 14. Dolazi se preko Genue i Ventimilje u Nicu u 18.02.

12. kolovoza: razgledavanje glasovitoga svjetskoga odmarališta Nice i njezinih znamenitosti. U Nici se noći. Poslije podne u 15.05 odlazak iz Nice preko Marsilje u Lurd, Gospino proštenište.

13., 14., 15. i 16. kolovoza: boravak u Lurdu. Obavljanje zajedničkih pobožnosti u ova 4 dana. Razgledavanje grada, rodne kuće Bernardičine, lurdskih crkvi i špilje Gospine. Dobrovoljni izleti u Biaritz i okolicu Lurda.

16. kolovoza: 18.58 sati odlazak iz Lurda preko Tuluze, Seta i Taraskona.

17. kolovoza: dolazak u Marsilju u 9.10. Razgledavanje grada, crkve „Naše Gospe čuvarice" i šetnja gradom. Poslije podne odlazak iz Marsilje u 13 sati prema Ventimilji i Genui. U Genui se noći.

18. kolovoza: razgledavanje svjetski glasovitoga groblja u Genui, a poslije podne u 12.25 odlazak prema Milanu i Padovi. U Padovi se noći.

19. kolovoza: pobožnost na grobu sv. Antuna u Padovi, a onda odlazak u Veneciju. Razgledavanje Venecije, a u 19 sati odlazak prema Zagrebu.

20. kolovoza: dolazak u Zagreb, glavni kolodvor u 12.30 sati.

Putnica za ovo putovanje bit će zajednička. Svaki će prijavljeni hodočasnik dobiti samo jednu tiskanicu „Uvjerenje", koje će ispuniti i dati potvrditi kod svoga sreskoga načelnika, a hodočasnici iz Zagreba će donijeti od Prijavnoga ureda potvrdu, da su prijavljeni u Zagrebu i ništa više.

Za državne je činovnike već stiglo posebno dopuštenje Ministarskoga Savjeta, da se smiju priključiti ovomu hodočašću na zajedničkoj putnici.

Hodočasnici dobivaju 3 puta na dan obilno jesti i četvrt l. vina. Spavaju po dva najviše tri u jednoj sobi, ali svaki na svom krevetu u prvorazrednim hotelima. Svi putuju u III. razredu. Prtljaga se prevozi na željezničku stanicu i sa stanice u hotel. Ako bi hotel, u kom se noći, bio nešto dalje od stanice, prevoze se hodočasnici autom ili tramvajem. Isto tako se obavlja razgledavanje pojedinih gradova autima ili tramvajem.

Prijaviti se treba što prije, jer je onda lakše urediti, da sve ide ljepše i točnije. S prijavom valja poslati i kaparu od Din 1.000.—. Četrnaest dana prije odlaska treba poslati preostalu svotu. Oni, koji se kane prijaviti, neka pišu da dobiju ček za novac.

Onaj prijavljeni hodočasnik, koji otkaže putovanje, dobiva svoj uplaćeni novac natrag uz odbitak troškova za vraćanje, ako je to učinio iz velikoga razloga i barem osam dana prije odlaska. Ako je to učinio bez razloga, gubi 1% od uplaćene svote.

Cijene za putovanje t. j. stan, hranu od Zagreba do Zagreba, razgledavanje gradova autokarima i zajednička putnica iznosi Din 3.100.—.

Prijave se primaju n a j k a s n i j e d o 15. s r p n j a (jula). Upute daje vodstvo za lurdska hodočašća, koje već više godina vodi naša hodočašća u Lurd.

Vodstvo za lurdska hodočašća
Zagreb, Kaptol 29.

Na obranu vjere

Je li Isus Sin Božji?

Proroci su prorokovali, a Evanđelja otvoreno ispovijedaju, da je Isus Krist doista Bog. Značaj, nauka i život Isusa odaju Kristovo božanstvo. Isus sam izjavljuje, da je pravi Bog. Je li to moguće, da onaj čovjek Isus Krist, koji je živio prije 2000 godina, bude doista i Bog?

1. Je li moguće, da je Krist Bog i čovjek?

Kršćanstvo uči, da su u Bogu tri osobe. Mi ne vjerujemo, da u Boga ima tri Boga, nego tri osobe. Zato je posve krivo i ludo nama predbacivati, da vjerujemo, da je tri jednako jedan (3 jednako 1). Mi ne možemo shvatiti ovu tajnu, ali to možemo ipak razumjeti, da ona nije protiv zdravog razuma. To je tajna samoga Boga, a tu ne možemo zato razumjeti, jer nijesmo Bog.

Biljka prima iz zemlje različite sokove, te ih sama pretvara u sebi u druge stvari. Ona prima i zrak, ali ga isto tako pretvara u nešto novo. Životinja prima hranu, ali je tako pretvara u svom tijelu, da hrana posve nestaje. Tako i čovjek hranu prilagođuje svojoj krvi i mesu i time uzdržaje svoje tijelo. Nekako slično i Bog može da primi čovječju narav. Bog Otac je sam stvorio u djevičanskoj Majci tijelo za svoga Sina. Bog ulazi u tijelo i prima, t. j. spaja, sjedinjuje ljudsku narav sa božanskom. Božanstvo je tako usko sjedinjeno s ljudskom naravi, da u čovjeku Kristu ima samo jedna osoba: Bog-čovjek t. j. druga osoba Presvetog Trojstva uzela si je čovječju narav.

2. Je li Boga dostojno, da siđe na zemlju?

Ako koji veliki vladar, kralj, knez ili koji drugi velikaš pohodi siromahe u njihovoj kolibici, je li to nedostojan čin? Ne ljubi onaj velikaš onaj nečisti i zanemareni stan, nego on ljubi siromaha, čovjeka, kojemu želi pomoći. Tako eto Krist dolazi poradi čovjeka, da spasi u njemu ono, što je vječno i neumrlo i zato imade neizmjernu vrijednost, a to je njegova duša. Sve drugo je pred Bogom ništa.

Pred Bogom i tisuću je godina kao jedan dan i nebrojeni milijuni zvijezda kao zrnce pijeska. Carstvo je ovoga svijeta tako mnogobrojno i raznoliko, tako skladno i uzvišeno, da nam se kod ovoga promatranja upravo nameće čuvstvo, da se divimo Tvorcu. No što je sve to pred Božjim očima? Po vjeri znamo, da je sve to prolazno. Ako Bog hoće, na Njegov mig nestati će sav svijet i svemir bez traga i glasa.

Predbacuju nam nevjernici, da je nemoguće, da je Bog sišao baš na zemlju, k nama ljudima, kad možda i na drugim zvijezdama ima ljudi. To nitko nezna, da li ima ljudi na drugim zvijezdama. Ali Bog je pokazao, da je On više cijenio jednu jedinu ljudsku dušu, nego čitav ovaj svijet. On je došao radi ljudske duše, koja je vječna; koju je Bog sam stvorio da navijeke bude s Njim združena u raju. Zar nije onda divno djelo našega otkupljenja, u kojem smo upoznali pravu cijenu naše duše? Tolike je neizmjerne i vječne vrednote naša duša, da je Bog učinio i čudo Utjelovljenja, da je Bog primio ljudsku priliku i narav.

3. Zašto je Sin Božj postao čovjekom?

Povijest nas uči, kako su ljudi dupoko pali prije Kristova dolaska. Mogli su ljudi da naravnim razumom upoznaju jedinoga Boga, ali toliko je zapreka bilo u životu, da su zaboravili pravoga Boga. Ljudi su bili tako zaslijepljeni, da su najgadnije opačine i strasti štovali kao bogove. Obožavali su čak i životinje. Njegovali su ih kao najveću svetinju, žrtvovali su im čak i ljude. U Rimu su obožavali na pr. Merkura kao boga lopova, Bakusa kao boga pijančevanja, Veneru kao božicu bludnosti. U Egiptu obožavali su kao boga nekog bika Apisa.

Eto, tako je čitav ljudski rod duboko pao u praznovjerje i nevjeru, što je neizmjerno vrijeđalo gospodina Boga. Zar onda nije bilo nužno, da dođe sam Bog, pa da nauči sve ljude, što im je činiti, da ispune svoju zadaću u zemlji? Zar nije sam Bog morao doći, da svojom

vlašću odluči i nas nauči, koja je jedino ispravna vjera na zemlji?

Oduvijek je čovječanstvo osjećalo, da je pred Bogom zgriješilo. Zato i svi narodi žrtvuju razne stvari Bogu, jer hoće, da uvrijeđenog Boga opet umire. Pa i na nama pojedincima leži teret ličnih grijeha, te i mi često puta vrlo teško osjećamo, kako smo sagriješili. Grijeh je pobuna protiv Božjih zakona, uvreda samoga gospodina Boga. Grijeh prkosi Božjoj dobroti, ljubavi i veličanstvu. No čovjek kao ograničeni stvor nikada i nikako ne bi mogao zadovoljiti pravdu Božju. Ni skrušeno pokajanje, ni žrtve samoga čovjeka ni molitve njegove ne bi mogle zadovoljštinu dati za učinjeni grijeh. Zato je morao doći Krist kao druga božanska osoba. Samo po Kristu i u Kristu dobivaju naša djela takvu vrijednost, da možemo dati zadovoljštinu za svoje grijeme. I kad bi sve to Bogu prikazivali, pa sebe i cijelo čovječanstvo, sve to ne bi moglo dati Bogu dostojne zadovoljštine,

4. Što dokazuje Isusov nauk.

Francuski car Napoleon razgovarao se jednom sa svojim generalom Bertrandom o vjeri. Napoleon je čvrsto branio Kristovo božanstvo, dok je Bertrand držao Krista samo velikim čovjekom, a nikako nije u nj vjerovao kao u Boga.

Napoleon mu reče: »Samo površni ljudi mogu da Krista usporede s drugim velikim ljudima. Ni najvei grčki filozofi nijesu vjerovali u svoje poganstvo kao u jedinu i bezuvjetnu istinu. U kršćanstvu je baš obratno: najveći umovi vjerovali su najodlučnije kao jedinu istinu sva otajstva i nauke Kristova evanđelja. Među ove umove ne spadaju samo veliki crkveni ljudi, nego i čuveni filozofi i mislioc: Dekart, Njutn, Lebnitz, Paskal, Kornej, Rasin i mnogi drugi*).

Napoleon nastavi: »Svi veliki ljudi poganskih vjera samo su još više zamrsili i pomeli ljudsku vjeru u Boga Na najvažnija pitanja, koja muče ljudski um i srce, uopće nijesu znali odgovoriti.

Kod Krista je posve drugačije: sve je čudnovato i božansko i takvim ostaje kroz stoljeća i tisućljeća. Pred Njim izmiče svijet i vrijeme. Za Nj postoji samo duša i vječnost. Zato će on vazda ostati Kralj srdaca i duša, životа i pobjeditelj smrti.

Čuvena kneginja Amalija Galicin, poznata je sa svoje naobraženosti. Jednom iz znatiželje pogleda Evanđelje, koje nije prije poznavala. Ona čita: »Slijedite mene!« Ona pokuša da li je to uopće moguće. Iza nekog vremena pretvorila se u revnu i savršenu kršćansku. A sin joj princ Demetrije umre kao misijonar u Americi.

Stj. Blašković.

---

*) Vidi »Gospa Lurdska« 1934. br. 12., str. 242.

Katolička akcija

Muževi Katoličke Akcije

Žalosna je činjenica, da su mnogi muževi vjerski previše hladni. Možda si toga nismo ni dovoljno svijesni, jer smo se na to odavna privikli. Zato mi moramo tu žalosnu činjenicu najprije sami sebi priznati, a zatim si reći: — to nije u redu.

Računa se, da žena dolazi na sv. Pričest sedamputa više nego muških. Od deset dvadeset pričesnika bude samo po jedan muškarac, ostalo su žene. Tu moramo sami priznati, da to nije pravi razmjer! To je bolna i žalosna slika današnjeg doba.

Po crkvama su muški potisnuti u kut, pod kor. Kako se pak po ovakvim mjestima moli, to svi znamo! Kakva je takova služba Božja, kakva pobožnost! Hladni, bez srca dolaze u crkvu, a hladni i odlaze. Ako dakle i dolaze u crkvu, to je samo iz vanjskih obzira, a srca za Boga nemaju.

Slično je i kod mladića.

Jedamput, dvaput na godinu k ispovijedi u tim godinama. Najljepše godine, najgore proživljene. Što im je na sramotu, s tim se ponose; što bi im na čast služilo, toga se srame. Imadu mnogo odvažnosti a malo kršćanske prave srčanosti. A da i ne govorimo o skitanju i tučnjavama, koje ne može da istrijebi ni moderni napredak ni izobrazba današnjeg doba.

Ako smo se baš naučili na taj loši običaj, priznajmo sami seb da je to zlo, koje nas ništi i tjelesno i duševno. I zato neka bude od sada naša čvrsta odluka: Od sada mora biti bolje! Katolička Akcija ima i tu veliku dužnost, da nas riješi tih mana i poroka, i da nam pokaže put k poboljšanju i napretku.

Za što su muški tako hladni prema Isusu?

Isus je baš muškarcima iskazao toliku ljubav. Između njih si je izabrao 12 apostola i 72 učenika. Ti su bili njegovi miljenici i prijatelji. Muškarce je izabrao za svoje službenike, izručio im je svoje tajne i svoj nauk. Muškarce moramo opet privesti k oltaru, k stolu Gospodnjem, k apostolskom radu, k prijatelju njihovom Isusu!

A kako da privedemo muške i opet bliže k Bogu? Imade za to vrlo dobrih, uspješnih sredstava, treba samo da ih upotrijebimo. U krajevima, gdje se ta sredstva rabe, sasvim je drugačije. Zato napomenimo tu tako uspješna sredstva. A svi, kojima je stalo, da dobra vlastitoga, spasenja duše u prvome redu, da preporoda našega društva, neka ih najradije prihvate i okoriste se njima.

Uspješna sredstva jesu ova:

1. Posebne pouke za muževe i mladiće, i to napose za muževe, a napose za mladiće. Kada i gdje će održati te sastanke, to je stvar svećenika.

2. Duhovne vježbe za muževe i mladiće po župama.

3. Primanje sv. sakramenata.

Prije svega treba da se dade muževima primjerno mjesto u crkvi, gdje će im biti moguće moliti. Razmjer između muževa i žena kod službe Božje se mora izravnati.

Sve su to stvari, o kojima su do sada vodili računa samo svećenici. No u Katoličkoj Akciji moraju i muževi u zajednici sa svećenikom raditi svim silama na tome, da se tom velikom modernom zlu stane već jednom na kraj.

Svi dobri kršćanski muževi i mladići poradite i pomognite u tom baš sada, kad vas majka Crkva toliko treba. Dobrim primjerom i govorom probijte led, pokažite put, poravnite staze, otvorite vrata širom, da se naši muževi već jednom vjerski probude, a usplamte i približe dragome Bogu! O, ne gubimo nade, sve će se to popraviti, i o tom smo sigurni.

Jedan primjer.

Nedavno je to bilo u jednoj župi. Muževi su i mladići u golemom broju pristupili sv. Ispovijedi i sv. Pričesti. Da ste ih vidjeli! Na licima sviju odsijevala je prava nebeska radost A onima, koji su ih promatrali tekle su suze radosnice... O, kako je lijepo kad su poodmakli ljudi i mladež dobra! Anđeli im se vesele. Isus im se raduje iz svetohraništa!...

To će biti jedno od najvećih i najljepših djela Katoličke Akcije. Radimo li tako, postat ćemo pravi kršćani katolici, pravi i vrijedni članovi Katoličke Akcije.

Posavjetujmo se dakle, kako da to postignemo!

A. Vojvoda.

Čitajte i širite Našu Gospu Lurdsku!

Iz kršćanskoga nauka

Anđeo Gabrijel naviješta Djevici Mariji da će postati Majkom Spasiteljevom

TAJNA UTJELOVLJENJA.

(*Sv. Luka I,* 26—35.)

U vrijeme, koje je prorekao prorok Danijel: „posla Bog anđela Gabrijela u grad galilejski po imenu Nazaret, k djevici zaručenoj za muža po imenu Josipa iz kuće Davidove, a djevici je bilo ime Marija.

I anđeo ušavši k njoj reče: Zdravo, Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovljena ti među ženama!

Marija se uplaši od tih riječi, te je razmišljala kakav bi to bio pozdrav.

Anđeo joj reče: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost u Boga. **Eto, dati ćeš svijetu sina, i nadjeni mu ime Isus.** On će biti velik **i zvat će se sinom Previšnjega**... I kraljevat će u domu Jakobovu uvijeke i kraljevstvu njegovu ne će biti kraja.

Reče Marija anđelu: Kako će to biti?... Anđeo joj reče: Duh Sveti doći će nad tebe i sila Svevišnjega osjenit će te; zato će se ono sveto, što ćeš ti roditi, zvati Sin Božji.

Marija na to reče: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj. — I anđeo otiđe od nje."

Utjelovila se tada Riječ Božja i došla je među nas.

ISUS HOĆE DA VJERUJEM.

Sin Božji, druga osoba Presvetog Trojstva, htio je da postane čovjekom, kao što smo i mi, i da primi našu dušu i tijelo: to je tajna utjelovljenja.

Radi toga trebao je da ima majku na zemlji.

Sin Božji postao je čovjekom i zvao se Isus Krist.

Majka Isusova je bila Presveta Djevica Marija.

Blažena Djevica Marija jest prava Majka Božja.

Blažena Djevica Marija je osim toga majka svih ljudi, koje je Isus došao spasiti.

Ja dakle imam dvije majke: svoju majku na zemlji i majku na nebu: Presvetu Djevicu Mariju.

Razlaganje.

(Pročitaj i opetuj majci.)

DUGO VREMENA OČEKIVAN JE SPASITELJ.

* Prošlo je mnogo vremena — nekoliko hiljada godina — otkako je dragi Bog obećao Adamu i Evi Spasitelja i Mesiju, ali on još nije došao. Posvuda već bilo se zaboravilo na obećanje dragog Boga. Nigdje više nisu očekivali Spasitelja. Jedino nije na Njega zaboravio narod židovski, koji je nekoć bio narod izabrani, da očekuje dolazak obećanog Mesije

* Ljudi, kojima je od Boga bilo povjereno, da unaprijed crtaju lik Spasitelja, zvali su se proroci.

Bog je ovaj dolazak naviještao prorocima. Dao im je milost, da gledaju budući lik Kristov. Napokon im je navijestio, kao što učitelj kaže učenicima, što trebaju zapamtiti i povjeriti drugima.

Proroci su propovijdeali drugima, što su vidjeli i doznali. Oni su i pisali, što je Bog htio da zapišu.

* **Spasitelj je napokon došao s neba na zemlju.**

U malenom galilejskom gradiću, koji se zvao Nazaret, živjela je ponizna i mlada djevica po imenu **Marija. Nju je izabrao Bog da bude majka Spasitelja ljudi,** majka sina Božjega i našeg Gospodina Isusa Krista. **Bog ju je očuvao od istočnog grijeha.** Ona je bez grijeha začeta.

Otac Blažene Djevice Marije zvao se Joakim, a majka njezina bila sveta Ana. Kad je Bl. Djevica bila još vrlo malena, njeni roditelji su je odveli u hram za žrtvu Bogu i svakodnevno posvećenje.

* **Čim se bavila Blažena Djevica?**

Blažena Djevica je boravila u Nazaretu i živjela istim načinom kao i ostakle njezine vršnjakinje. Ona je molila, čitala sv. Pismo, radila.

Ali sve što je radila, radila je s najvećom savjesnošću i savršenošću.

Ona je bila „puna milosti", kako nam to kazuje prekrasna molitva „Zdravo Marijo."

* Kad je Marija došla u godine mlade djevice **zaručila se s radnikom**, koji je bio po staležu **tesar**. Taj radnik zvao se **Josip**. Kad je već bila zaručena, jednog dana došao je k njoj anđeo. Arkanđeo Gabrijel navijestio je Mariji, **da je ona izabrana za majku Sina Božjega**, Spasitelja svijeta. Marija se smatrala nedostojnom tolike časti. Ona se bojala. Ona je drhtala.

Anđeo joj je razložio, da dragi Bog hoće da postane Spasiteljevom majkom i tako pomogne spasiti rod ljudski.

Iza toga ona nije više oklijevala, nego je velikodušnim srcem prihvatila volju Božju i odgovorila anđelu: **Evo službenice Gospodnje.**

* Od tog časa je Sin Božji, druga osoba Presvetog Trojstva, uzeo na se čovječju dušu i tijelo u krilu presretne Djevice Marije i postao je bratom sviju nas.

To je tajna utjelovljenja.

Presveta Djevica, prihvativši da postane majka Spasiteljava, **postala je također i majkom svih ljudi.**

Imamo dakle dvije majke: svoju majku na zemlji i majku na nebu: Presvetu Djevicu Mariju.

Ako ljubim Isusa kao svog brata i Spasitelja, u isto vrijeme ljubit ću i Mariju kao svoju majku.

MOLITVA:

Presveta Majko Božja, moli za nas.

Majko bezgrješna, moli za nas.

Majko Spasiteljeva, moli za nas.

Majko Stvoriteljeva, moli za nas.

ODLUKA: Svako ću jutro pozdravljati svoju nebesku majku, kao što pozdravljam svoju zemaljsku majku, a pozdravit ću je pozdravom anđelovim: Zdravo Marijo, milosti puna.

PITANJA: Što nam kaže tajna utjelovljenja?

Tajna utjelovljenja nam kaže, da je Sin Božji postao čovjekom.

Kako je Sin Božji postao čovjekom?

Sin Božji je postao čovjekom uzevši čovječje tijelo i dušu u krilu Presvete Djevice Marije.

Rođenje Isusovo i poklon pastira

(*Sv. Luka II*, 1—20.)

„U ono vrijeme iziđe zapovijed cara Augusta, da se popiše sav svijet. Ovaj je popis bio prvi, kad je Kvirinije upravljao Sirijom.

I polazili su svi, da se popišu, svaki u svoj grad. Tada uziđe i Josip iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeji, u grad Davidov, koji se zove Betlehem, jer bijaše iz kuće i porodice Davidove, da se popiše s Marijom, zaručenom sebi ženom, koja je nosila dijete u krilu svome.

A kad su bili ondje, dođe vrijeme da ona rodi. I rodi sina svoga prvenca, i povi ga u pelenice, i metnu u jaslice, jer nisu imali mjesta u gostionici.

I bili su pastiri u onom kraju, koji su bdjeli i čuvali noćnu stražu kod svog stada. I anđeo Gospodnji stade kraj njih, i slava ih Gospodnja obasja, i vrlo se prepadoše.

I reče im anđeo: „Ne bojte se, jer gle, javljam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu; jer vam se danas rodi Spasitelj, koji je Krist Gospodin, u gradu Davidovu. I eto vam znaka: Naći ćete djetešce povito, gdje leži u jaslama."

I najednom postade s anđelom mnoštvo nebeske vojske hvaleći Boga i govoreći: „Slava Bogu na visini, i na zemlji mir ljudima, koji su dobre volje!"

I kad anđeli otidoše od njih na nebo, rekoše pastiri jedan drugome: „Hajdemo do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je objavio Gospodin." I dođoše žurno, i nađoše Mariju i Josipa i djetešce, gdje leži u jaslama.

A kad vidješe, javiše, što im je rečeno za ovo dijete. I svi, koji čuše, diviše se tome, što im kazaše pastiri.

A Marija je čuvala sve ove događaje i razmišljala o njima u svom srcu. I vratiše se pastiri slaveći i hvaleći Boga za sve, što čuše i vidješe, kao što im je kazano.

ISUS HOĆE DA VJERUJEM.

Maleni Isus u jaslicama jest moj Brat, moj Spasitelj, moj Uzor i moj Bog.

Uvijek ću se nalaziti pokraj svoga Brata Isusa.

Ljubit ću iz sveg srca svog Spasitelja Isusa.

Vladat ću se uvijek poput mog Uzora Isusa.

Često puta dolazit ću na poklon Bogu - Isusu.

I ja ću poput pastira govoriti o djetetu Isusu onima, koji Ga još ne poznaju.

Razlaganje.

(Pročitaj to i opetuj majci.)

* U božićno vrijeme vodi me majka u crkvu, da vidim **jaslice**.

Maleno djetešce od voska leži ondje na slami, a iza njega stoji Presveta Djevica i sveti Josip, vol, magarac i pastiri sa svojim ovcama.

Dječak Isus, pretstavljen dječakom od voska, nije obično dijete:

Blažena Djevica i sveti Josip klanjaju mu se, jer je ono **Sin Božji, koji je postao čovjekom.** Otac mu je prva osoba Presvetog Trojstva. **Isus je Sin, ali Sin koji je tako velik i tako dobar i tako svemoguć, kao što je i Otac.** On je slika Božja, koju je Bog meni očitovao.

* Isus jest moj predragi Bog. A u isto vrijeme dječak Isus jest moj Brat, moj Uzor i moj Spasitelj.

On me je ljubio i radi toga, što me ljubi, on moj dragi Brat, htio je da postane malenim poput mene — i da trpi poput mene.

On je znao, da nas je grijeh Adamov odijelio od njegovog nebeskog Oca. On je postao čovjekom, da nas pomiri s Njim.

Kako li ja dakle moram ljubiti maleno djetešce Isusa, koje je mene toliko ljubilo i koje je došlo da me spasi!

* **Pastiri su bili oni, koji su prvi došli da se poklone Isusu.** Anđeli su se najprije njima javili. Pastiri su bili vrlo priprosti, jednostavni i

siromašni. Isus neka učini, da ja postanem sličan pastirima i da budem među onima, koje je on ponajprije pozvao pred jaslice.

Pastiri su pripovijedali sve, šta su vidjeli pred jaslicama, onima, koje su susretali.

I ja ću s ljubavlju govoriti o Isusu, da ga upoznaju ona dječica, koja ne znaju da postoji dragi Bog i koja još nisu čula za Spasitelja, koji je za njih bio u jaslicama.

MOLITVA: Vjerujem u Isusa Krista, koji je začet po Duhu Svetom rođen od Djevice Marije.

ODLUKA: Kolikogod puta budem htio da se žalim, jer mi nije dobro, mislit ću na malenog Isusa, koji je trpio zimu, kad je ležao na slami u jaslicama.

PITANJA: Tko je Isus?

Isus Krist je Sin Božji, koji je čovjekom postao.

Da li je Isus bio rođen?

Isus je rođen na Božić, u siromašnoj štalici u Betlehemu, malenom judejskom gradiću. *Po Charlesu:* **Ivo Puhan.**

Život s Crkvom

Veliki Halel

Bila je bijela zora. On je odvalio veliki kamen. Kao sjajno sunce prošao je između stražara. (Oni su oslijepili od Njegova sjaja). Uputio se, drag, niz liticu golgotsku. Iza Njega je ostajao svijetli trag, kao kad vemirom prođe velika krijesnica. Maslinski brijeg blistao je u divnim rubinima: to su na praskozorju odsijevale kaplje dragocjene krvi, kojima je on, Žrtva, posuo veliki put, kad je išao na liturgiju križa.

Ušao je u sveti grad, kad je s hrama srebrna trublja javljala, da se pjeva veliki halel i da se prinosi jutarnja žrtva.

Išao je ulicama svetoga grada. Redom se javljao: Majci, Nikodemu, dobrim ženama. Dobrim srcima. Uopće svima, koji su mislili na nj. Tiho je kucnuo, nečujno ušao.

Oni, Njegovi, većinom su plakali. Sjećali su se Njegova slatka glasa i kako nisu mogli otići od Njega, dok im nije naložio da idu, da malo otpočinu. Sjećali su se živog Lazara — a Njega nije bilo. Njega su tako poružili. On je bio tako iskrvavljen, tako blijed na križu. Njega su proboli.

I za to nisu mogli pjevati veliki halel, zato su ridali. Još tada nisu razumjeli veliku liturgiju Križa.

A On je za to išao ulicama svojega grada i otirao svima suze. On. Dobri Rabbi.

Išao je gradom. Ipak Ga mnogi nisu prepoznali. Oni, koji ga nisu ni prije poznavali. Koji nisu na Njega nikada mislili.

U jednoj ulici srela su Ga djeca. Ona, koja su Mu pjevala Hosana. I mnoga druga. I djeca su odmah dotrčala k Njemu. Iz daleka su Ga prepoznala. Uhvatila se Njegovih skutova i uz poklike su išla s Njime. Posvuda. Pa da je trebalo, i do na kraj svijeta.

Na trgu je našao siromahe. One svoje ljubimce, koji nisu imali ništa nego Njega, a onda su i Njega izgubili. Bože, kako su se oni radovali, kad su Ga opet vidjeli. Bilo im je tako puno srce, da nisu znali, kako bi izrekli svoju sreću. Samo su Ga gledali. Utonuli su u Njega. U Njegovu bijelu pojavu.

I on je išao gradom javljajući radost svima.

* * *

Svitao je novi dan. Gradske ulice bile su sasvim puste. Život, koji je tako neobuzdano vrio u bučnim noćnim lokalima i plesnim dvoranama — gasio se u zoru svijetloga dana. Onda, kad su se gasile i ulične svjetiljke. Život gradske noći rastao je i padao s intezitetom noći, noćnoga mraka.

Na uglu jedne prometne ulice zaustavljali se rijetki prolaznici. Netko je glasno plakao. Bit će da se nešto važno dogodilo. Pa i nije tako važno. U gradu je to normalna pojava. Naime, u auto za spasavanje unosili su neku otmjenu gospođicu, koja se otrovala veronalom, jer joj je dosadio život. Umrla je još u autu.

I kad su se malo zatim na istom uglu sastali neki starac, što se neobično vedar vraćao s uskrsne Mise i grupa dječaka, koji su nosili na blagoslov pisanice i već se unaprijed veselili, da se malo prije ovdje dogodila tragedija. Oni su išli ulicom zapitivajući svakoga, da li je već otpjevao aleluja — misleći da svi osjećaju u srcu — kao i oni — radost uskrsnog jutra.

* * *

Dobri, kad bude svitala zora uskrsnog dana i zazvonila zvona s naših crkava i razlila se radost po našim selima:

Ti dođi!

Kad zapjevaju crkve po krugu našeg planeta veliki Halel:

Ti dođi k nama!

Kad prođeš, Rabbi, ulicama svojega Grada, dođi tada i k nama.

Donesi nam radost svojega Uskrsnuća, donesi svijetloga mira! Rabbi čekaju Te ulice našega grada. **M. Paljug.**

Kršćanska obitelj

Krešimir Lovrić

Bio je siromah. Mučio se po raznim mjestima, tražeći zarade, ali nikako ne može, da si stekne novaca i kupi kuću. Ostao je siromah. Jednoga dana dobije povjerljiv poziv na radnički sastanak. Odvjetnik dr Miodrag Kostić govori o nepravdama, koje pritištu radnike i obećaje im bolji život, ako za njega glasuju na izborima.

— Gospodo! Mjera je puna — ori i ogorčeno viče.

— Mi ne smijemo dopustiti, da nas radnike izrabljuje gospoštija. Mi se moramo udružiti i složiti. Nama usto pripada pravo na užitak kao i drugim ljudima. Da se podignemo, potrebno je, da se udružimo u jake redove. Mi ćemo šakom osvojiti sebi pravo!

Slušaju ga radnici. Kostić govori zanosno. Radnike prolaze srsi.

— Tako je! To valja!

— Na noževe! Bombama rušimo današnji gospodarski sistem!

— Nas izrabljuju, gdjegod mogu. Na našim grbačama zarađuju gospoda sebi novce i žive u slastima i lastima. Mi umireno od gladi, a oni uživaju previše. Tome moramo stati na kraj...

— Tako je! — kliču radnici.

— — —

Krešimir pristane uz komuniste. Sve žrtvuje za svoje uvjerenje. Radi kao mrav. Muči se i pati dan i noć.

— Treba nam izvojštiti pobjedu! — bodre ga drugi.

Sve radi da dođe do radničke vlade. Nije znao, jadnik da je to sve varka. Ljude često zavaravaju riječima i obećanjima. Sve Kostićevo obećanje bilo je čežnja za vlašću. Mnogi pojedinci misle pomoću komunizma postići vlast. U tu svrhu izrabljuju radnike i njihovo siromaštvo...

Danas ljudi ne znaju slušati. To je glavna mana našega doba! Svaki čovjek misli, da je najpametniji. Nameće se jedan drugom za vođu! Glože se. Rovari jedan protiv drugoga. Napose oni, koji su malo više proučili toga, pa nešto i znadu.

Lijepo veli za naš narod pjesnik:

U palačam vidjeh, prvih ljudi ima,
Misli su im svuda, svuda, tek ne s njima.
Na jednog se drugi koči, mn'jenje bistri,
I svi rad bi postanuli bar — ministri!

Što ćemo. Živimo u vijeku rekorda. Treba postići rekord i na ministarskim stolicama! No naš Krešo nije išao za ministarskom stolicom. On je sve idejno shvaćao. Mislio je, da će radnici imati mnogo novaca, lijepih palača i uživanja kao buržuji, ako oni dobiju vlast u ruke.

Kako bi se radnik prevario! Sve ove stvari ugrabili bi njihovi vođe, kojima na koncu ni sada baš nije loše! On bi ostao opet samo radnik, što je i prije bio. Jedino možda ne bi smio toliko vikati i čeznuti za „Pravdom"! Ne bi mu vođe dali!

Ne riješava komunizam radničko pitanje. Može ga jedino pravedno riješiti kršćanstvo. Temelj riješenja toga pitanja mora biti zapovijed Gospodinova:

— Ljubi bližnjega svoga, kao samoga sebe!

Da se to izvrši, moraju se ljudi opet vratiti k Bogu i zakonima Njegovim. Bližnjega moramo ljubiti zbog Boga! Nema li Boga, tada na prvo mjesto dolazi moj ja. Dolazi pravo jačega Mnogi danas tako i žive. Zbog toga uzaludna je vika za pravdom onih, koji su potlačeni i poniženi...

* * *

Krešo radi kao crv za radničku vladu. Svi ga hvale. Nukaju na još veći rad. To mu godi. Tu mu se priznaju sposobnosti. On uživa u tim pohvalama. Spremio je sve da digne bombom most u zrak. Njegov naum otkriju. Uhvate ga i strpaju u zatvor. Kostić ga brani.

— Gospodo, zašto kažnjavati ovoga čovjeka? Zar je on kriv, da su ga zaludili? Krivi smo gospodo i mi! Zar nismo mi postavili vrhovni zakon: „Ono je dobro što koristi. Za tim teži!" Njemu je korist donosila promjena gospodarskoga sistema. Išao je za tim. Radio je po našem vrhovnom zakonu! On ni ne zna za druge zakone. On jedino vidi borbu u svijetu. Borbu za kruhom. On ga nije imao. Težio je za njim. Potreban mu je, jer ne može živjeti bez njega!

— Po našem vrhovnom zakonu radi ono, što mu donosi korist. Ruši, pali, ubija, da postigne svoj cilj...

Svi se smiju obrani Kostićevoj. Zar nije on ipak imao pravo, kad je ovako govorio? Zar ne rade mnogi ljudi od ugleda baš ovako, kako govori Kostić?

Sve je opravdano, da se postigne cilj, ako nema Boga i zakona Njegovih! Svrha mu života prestaje: užitak, a na razne potrebe duha ne misli.

Krešimira osude na teški zatvor. Zar mu je sada bolje, nego li prije, kad nije znao, što je komunizam?

Ovu je kaznu zaslučio Kostić, koji je začetnik Krešine nesreće, a ne siromašni Lovrić. Međutim Kostić živi i uživa u društvu gospode, a međutim i ne misli na Krešu, koji čami u tamnici... Nepravedan je svijet, koji živi, kao da nema Boga i zakona Njegovih.

Karlo Ivančić.

Gospa dobrog savjeta

Čistoća

Najljepša kćerka umjerenosti je čistoća. Ta je krepost Gospodinu napose mila. To pokazuje Njegov cijeli život i okolina. Rođen je od Marije, prečiste Djevice. Za Njega se skrbi čisti Zaručnik Djevičin, sv. Josip. U apostolskom zboru On najviše ljubi djevičanskog Ivana. Njemu izruča na samrti svoju Majku. Među apostolima On strpljivo snosi svakovrsne mane, no u tom zboru nema ni traga nečistim grijesima. Što više, apostoli pozvani na Njegovu službu, ostavljaju i svoje zakonite žene, živu uza Nj u potpunoj čistoći. Na sebe samoga dozvoljava Gospodin svu silu pogrda najgore vrste, kao na pr. izjelica, pijanica, varalica, dapače, da imade đavla, no nikada nije dopustio niti doživio pogrdu protiv čistoće.

Čistoća je ćudoredna krepost, koja čuva čovjeka, da nedozvoljenim načinom ne zadovolji putenim zahtjevima svoga tijela, i to ne samo djelima, nego niti mislima, niti željama. Stupnjevi čistoće određuju se prema staležu čovjeka. Čovjek može živjeti u djevičanskoj čistoći, kad je uopće povrijedio nije. Ako je tu čistoću i za budućnost povezao zavjetom, onda se u osobitoj časti nalazi pred Crkvom. Čovjek može živjeti i u bračnoj čistoći. Ona ga čuva, da svoj brak ne bi povrijedio brakolomstvom ili bilo kojim nedopuštenim činom. Imade ljudi u udovičkoj čistoći. To su oni, koji su već živjeli u zakonitom braku, a nakon smrti bračnoga druga, živu čisto, i ne misle više na ponovni brak. Svaka vrsta čistoće imade svoju uzvišenu zadaću, u cijeni je pred Bogom, Crkvom i poštenim ljudima.

Sama čistoća je osobito lijepa krepost. Od starine je zato Crkva poređuje ljiljanu. Sv. Apostol Pavao je u neku ruku izjednačuje sa svetošću: »U tome je Volja Božia vaše posvećenje: da se čuvate od nečistoće«. Sveti Oci i crkveni učitelji napisali su svu silu pobudnih knjiga o čistoći. Veliki sveci tako su cijeni čistoću, da su se za njezino očuvanje dali i na teške muke, samo da ne bi povredili ovu krepost. Tako je na pr. sv. Benedikto svoje nedužno tijelo povalio u trnje. Volio je pretrpjeti oštrinu trnja, nego li žalac nečistoće. Sv. Bernardo se u sličnom slučaju bacio u hladnu vodu. U crkvi se čistoća neprestano nazivlje anđeoskom kreposću. Anđeli upoće ne mogu sagriješiti u tom pogledu, jer nemaju tijela, a ljudi, koji mogu sagriješiti, pa se čuvaju slični su anđelima. Čistoća čuva čovjeku i tjelesno i duševno zdravlje. Nije se jednom dogodilo, da su liječnici, i to oni, kojima nije previše stalo do vjere, izjavili, da im nije poznata nijedna bolest radi čistoće, dok im je naprotiv poznato mnogo najstrašnijih bolesti zadobivenih uslijed nečistih grijeha. U duhovnom pak pogledu nečistoća čovjeku brzo potamni razum i oslabi volju. On postaje nekuda tup i neosjetljiv za dobro. Iz jednoga grijeha pada u drugi sve to veći, sve to gori. Naprotiv čovjek čist uživa pravo veselje djece Božje. On se lakše odupire svakovrsnom duhovnom zlu. Njegov je razum svjež, njegova je volja čvrsta, on imade više milosti.

Kako učitelji duhovnog života napose časte čistoću, tako nas i neprestano opominju, da se to dragocjeno blago nosi u vrlo krhkoj posudi. Malo, i čovjek posrne. Samo malo i ljiljan se uprlja i svene. Možda sitnica i prapalo je sve. U tom pogledu zato nije nikada previše opreza. I bolje je neznam koliko pretjerano biti oprezan, nego li samo za sitnicu popustiti. Osobito je potreban oprez u drugovanju s osobama drugoga spola. Često puta je kakva veza neizbježiva, no uvijek mora vladati oprez. Na oprezu su bili i sami sveci, pogotovo mora biti na oprezu običan krhki čovjek. Nisi svetiji od Davida, niti mudriji od Salamona, niti snažniji od Samsona«. Osobito sredstvo za čuvanje čistoće je odricanje. Razne žrtve, već prema okolnostima života, bit će uvijek vrlo dobro i uspješno sredstvo, da se čistoća očuva. I u tom pogledu dali su nam sveci osobito lijepe primjere. Ko hoće očuvati čistoću srca, mora i dobro paziti na poniznost. Pad u kal nečistoće često puta i nije drugo, nego li posljedica oholosti, ili kazna Božja za oholost. Poniznost je naprotiv divna čuvarica čistoće. Ako igdje, a to kod čistoće vrijedi načelo: Moramo moliti, mnogo i neprestano moliti. Molitvom se primaju i posebne milosti, koje nas mogu ojačati u časovima napasti. Primanje svetih sakramenata, često čišćenje duše u svetoj ispovijedi i jačanje u presvetoj Pričesti odlično je i sigurno sredstvo za čuvanje čistoće.

Čistoća nam je potrebna već obzirom na spasenje uopće, a napose za napredak u duhovnom životu, koji je osobit put k spasenju. Čovjek, koji povređuje čistoću, pada u svakovrsni kal grijeha, i tako stavlja svoje vječno spasenje u opasnost. Razumije se samo po sebi, da takav čovjek ne može ni pomisliti na bolji duhovni život. Kako može udariti putem kreposti i savršenstva, koji se valja u glibu nečistoće? Pazimo na čistoću kao na veliko blago, jer čistoća i jest veliko i neprocjenjivo blago. Čovjek čist lahko putuje stazom savršenstva u sve to veću Božju blizinu.

D. Hren.

IME HRVATSKOGA NARODA BIT ĆE PRODIČENO U SVETOM GRADU GROBA ISUSOVA

Nema svetijega mjesta na ovoj zemlji, nego što je ono mjesto, na kom se nalazi Grob Spasiteljev. Grob, u kojem je ležalo presveto tijelo Isusovo iza smrti na križu. Grob, iz kojega je Isus, Sin Božji, uskrsnuo.

Sretne li zemlje, u kojoj se nalazi taj sveti Grob Isusov! Sretna li grada, koji se može dičiti, da je u njemu Grob Sina Božjega! O, kako svi vjerni kršćani čeznu, da vide taj Sveti Grad i tu Svetu Zemlju! O, kako svi katolički narodi nastoje, da ime svoje i ljubav svoju što većma približe Grobu Spasitelja svoga! Hodočaste onamo, šalju darove za čuvanje Svetoga Groba, prinose žrtve za uzveličanje Spasiteljeve domovine, grade ondje crkve, kapelice, oltare, samostane, hodočasničke kuće, poklanjaju ondjašnjim svetištima kaleže, misna ruha, oltarnike, kandila — a sve to zato, da su pred Bogom i pred cijelim svijetom pokažu kao vjerni sljedbenici Isusovi i da prodiče ime svoga naroda na slavu Božju.

Svi se već skoro katolički narodi obredaše tako, svi već nešto učiniše u Svetoj Zemlji, a sad je evo došao red i na hrvatski narod.

Javljamo svima i svakom, tko u srcu svom osjeća katolički i hrvatski, radosnu vijest, da je prvi hrvatski oltar, što ga hrvatski narod postavlja u Svetoj Zemlji, već gotov. Evo ga u našem glavnom gradu Zagrebu. Tu je umjetnički načinjen, tu će ostati dva mjeseca, da ga vide svi, koji su u Zagrebu ili koji će u ta dva mjeseca imati prilike doći ovamo. A onda će ga u rujnu mjesecu hrvatski hodočasnici odvesti u daleku Svetu Zemlju i postaviti u Jerusalemu u crkvu Gospe od Sedam Žalosti nedaleko od mjesta, gdje se Isus krvavim znojem znojio, te u blizini groba Majke Božje. I tkogod odsad bude dolazio u Svetu Zemlju, imat će prilike u Jerusalemu vidjeti i hrvatsko svetište s oltarom bl. Nikole Tavelića, hrvatskoga sina, koji je u samom Jerusalemu mučenički umro za vjeru Isusovu. I svi će se po tom prvom hrvatskom jerusalemskom oltaru moći osvjedočiti, da hrvatski narod nije posljednji među Isusovim narodima, pa će tako glas o imenu dičnog i Isusu tako vjernog hrvatskog naroda ići od usta do usta i svi će mu davati hvalu i čast, koju zaslužuje.

Pa zar da se ne veselimo i ne radujemo svi mi Hrvati katolici, što će na tako divan, na tako dostojanstven, na tako svet i Bogu mio način biti prodičeno ime cijelog hrvatskog maroda tamo, gdje bi svaki kamen, da može progovoriti, znao pričati o Isusu? Zaista radost treba da ispuni srca sviju nas, a osobito onih, koji su dosad bilo kakav dar pridonijeli, da u Svetoj Zemlji i mi Hrvati podignemo koje naše hrvatsko narodno svetište. Ovaj oltar bl. Nikole Tavelića prvo je takvo naše svetište, špilja našeg sv. Jeronima bit će drugo, a kruna svemu treba da bude naše jerusalemsko svetište Kraljice Hrvata. I kao što smo ovo prvo ostvarili, tako ćemo uz pomoć Božju sad još više, još ustrajnije, još zanosnije raditi i za ostvarenjem ostaloga, što smo u Svetoj Zemlji na slavu Božju i na diku hrvatskog naroda postavili za svoj cilj.

Treba nam dakako u tom svetom nastojanju pomoći svega hrvatskoga katoličkoga naroda. Svi, svaki pojedinac i svi zajedno, tkogod ljubi hrvatski narod i svetu našu vjeru, treba da pridonesu svoj dio za te naše svetinje u Spasiteljevoj domovini. Dosad imademo već skoro tri tisuće darovatelja za hrvatski jerusalemski oltar. Postostručiti bi se morao taj broj, pa da onda zaista moždemo reći: evo svaki Hrvat, kojigod je mogao što dati, dao je za hrvatska svetišta, s kojih će se u gradu Groba Isusova i Groba Presvete Majke Njegove dizati molitve za sreću i spas hrvatskoga naroda.

Bog blagoslovio darežljive ruke, koje pridonesu ma i najmanji dio za naš hrvatski jerusalemski oltar, tu diku svega hrvatskog naroda!

DAROVI ZA HRVATSKI OLTAR U JERUZALEMU

Na veselu vijest, da evo podižemo u Jerusalemu prvi svoj brvatski oltar, poslali su svoje darove za ovu svetu stvar još ovi darovatelji: Po 300 Din: *Preuzviš. g. Lajčo Budanović, biskup u Subotici.* — Po 200 Din.: *Ignac Horvat iz Požege.* — Po 150 Din: *g. Pečac Vl. iz D.* — Po 100 Din: *Župni ured iz V., F. Prpić iz Z. i J. Vilić iz D.* — Po 80 Din: Franjevački samostan, Zargeb, sakupio. — Po 50 Din: A. Topolčić iz Sv. N., Ivan Butorac iz M., A. Skenderović iz S., Dr M. Markov iz V., I. Keretić iz Ž., M. Grgić S. iz V., A. Banović iz K. i M. Kapić iz Zagreba. — Po 40 Din: Dr M. Pintar iz S. P. sakupio, Treći Red sv. Franje, Zagreb. — Po 30 Din: F. Papić iz G. S. — Po 25 Din: Z. Hranilović iz R. K., Dr J. Dujmušić iz Zagreba, M. Lacković N. i A. Šokec iz M. — Po 20 Din: R. Osterman iz S., N. Stipčević, L. Kokor i I. Žuljević iz Splita, S. Haložan iz Zagreba, F. Jedinak iz Zagreba, J. Klasnich iz Milvauke, N. Marinov, K. Vlašić iz S., J. Kralj iz V., M. Šabarić iz K., A. Novak iz N., J. Vučić iz Zagreba, G. Kasač iz V. B., S. Mataić iz P., I. Brajdić s kćeri iz Zagreba. — Po 16 Din: M. Trebotich iz Buffalo. — Po 15 Din: Pavošević iz Osijeka. — Po 10 Din: S. Torjanec iz S., M. Cofuk iz G., T. Brašnić iz P., I. Kralić iz C., S. Posilović, M. Novković i o. Spoja iz Zagreba, S. Čulin iz J., G. Ivanković iz Zagreba, Lj. Hlad iz D. Kr., F. Samaržija iz C., F. Šafran iz V., Đ. Soner iz B., F. Toth iz V., V. Sučić iz I., E. Mance iz B. Š., I. Pavlović iz P. B., E. Vuković iz S., V. Kulčar iz P. P., O. Suppan za G. Pracaić iz V., M. Škrlec iz Zagreba, A. Sokolovska iz Sarajeva, M. Benić iz Č., A. Kampel iz B., K. Kućan iz Č., K. Vrdoljak iz V., I. Jozić iz V. K., M. Prlenda iz H., T. Novosel iz B., P. Špoljar, M. Šporčić, T. Zemljak, M. Išlić iz G., L. Petrović iz P., F. Dujmović iz L., J. Kralj iz G., N. Sertić iz K., Ana Buić i G. Rastovčan iz Zagreba, J. Tibek iz Sv. I. Ž., T. Macan iz B., I. Biondić iz Sv. J., C. Cvetko iz N. K., M. Došek i K. Perčić iz Zagreba, P. Javor iz B. S., S. Krenović iz Zagreba, N. Bilobrk iz D. L., U. Frančišković i N. Grubišić iz Arshlonda, M. Cernovski iz V., G. Štimac iz P. B., A. Grloci iz K., I. Večerina, K. Lipovšak i S. De Luka iz D., M. Kabalin i S. Sečak iz Zagreba.

Svim darovateljima Bog po zagovoru Majke Božje, Kraljice Hrvata, i bl. Nikole Tavelića obilno uzvratio njihovu darežljivost! Ugledale se u njih sve hrvatske pobožne duše! (Darovi se šalju na Odbor za Svetu Zemlju, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. Svaki darovatelj dobiva na spomen cvijet iz Svete Zemlje, blagoslovljen na Grobu Isusovu.)

TKO LJUBI I ŠTUJE NEBESKU GOSPU,

darovat će barem 10 Din za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu. Darovi se šalju na Društvo sv. Jeronima. Svaki takav darovatelj dobiva na dar sličicu s cvijetom iz Svete Zemlje.

ZLATICE (Nastavak.)

Ljerko u daljini

Ljerko je upravo izišao iz crkve presv. Srca Isusova na Brdu mučenika u Parizu. Ondje je izloženo presveto Otajstvo cijeli dan i cijelu noć, neprestano na klanjanje pobožnim vjernicima. To je svetište podigao pobožni narod s lozinkom: »Božanskom Srcu — Francuska pobožna, pokornička i zahvalna«. U to je svetište Ljerko vrlo često zalazio. Stanovao je naime blizu, pa mu je to svetište postalo dragim boravištem. Prve je svoje korake u jutro upravio u tu crkvu. Prisustvovao je svetoj Misi i primio presvetu nebesku Hranu. Ovdje je nastojao obaviti duhovno razmatranje i razne molitve. Poslije ručka navratio bi se onamo, a nakon večere ostao je ondje pola sata i više u molitvi Gospine krunice i u klanjanju Presvetom. I sada je tako izišao iz crkve nakon večernje pobožnosti. Ustavio se pred crkvom, gledao je ogromni Pariz u moru električnog svijetla. Zagledao se u zvjezdano nebo. Misli su mu letjele daleko, daleko preko tolikih alpinskih vrhunaca do ubavog zelenila na malom Bijeniku. Pred mjesec dana se ondje oprostio od sviju svojih. Gospodin Ivan je odlučio, da ga pošlje u Pariz na visoki nauk. Htio je naime njegov skrbnik i dobročinitelj, da se što bolje dotjera u poznavanju francuskoga jezika, a ujedno, da u stranom svijetu proširi svoj naučni vidokrug. Ljerko je prihvatio toliku darežljivost velikoga dobročinca. Sam je napokon vrlo volio nauk. Jedino mu je bio vrlo teški oproštaj od sviju svojih. Ostavio je svoje ubogo, a ipak tako toplo i nježno materinje gnijezdo. Dijelio se teško od svoga vrtića uspomena, od svake travke i cvijetka, od zelenila, šuma i bregova. Najteže se dakako odijelio od svojih milih i dragih. Ovi su ga blagoslivljali, obećali mu izdašnu duhovnu pomoć u molitvi, opominjali ga, da u daljini živi neprestano uz koje Svetohranište i uz lik nebeske Majke. Otac mu je to priprostim, ali srdačnim načinom kazao. Majka mu je s tim riječima ulijevala u srce svoju ljubav i nježnost. Zlatica mu je održala čitave propovijedi i razmatranja. On je sjedio u vrtu na klupi pod verandom Ivanova dvora. Ona se naslonila na prozor od verande i nastupila kao kakav propovjednik riječi Božje. Govorila je nježno i mekano:

»Ljerko, Ljerko, ti nas ostavljaš. Ti polaziš u daljinu. Dobro je tako. Bez volje Premiloga jamačno nije. Sam On je potaknuo tatu na tu misao. Idi, Ljerko, idi! Naučit ćeš mnogo toga, što će ti trebati za život i djelovanje u našem narodu. Pazi na sebe u onom zaprašenom pokvarenom zraku velikoga grada! Stupi u koje prosvjetno udruženje katoličke akcije i u Marijinu kongregaciju. Ne smiješ na to zaboraviti! Nastanit se moraš blizu koje crkve, jer hoću, da živiš u sjeni svetohraništa Gospodnjega... Ah!... Gledaj onu sjajnu zvijezdu na nebu! To ti je slika naše premile nebeske Majke. Sjaji kao Zvijezda mora. Kad u daljini zapaziš ovu zvijezdu, svrni mislima svojim na sve, što sam ti kazala. Upravi tada svoj pogled prema nebu, moli se presvetoj Djevici. Znaj, i ja ću rado gledati tu sliku Gospinu, onda ću se moliti na osobiti način za tebe. O, kad bi se naše misli i naše molitve često u isti mah našle kod presvete Djevice... Ljerko, Ljerko, ti moraš ondje mnogo moliti, ti moraš misliti na sve riječi, koje sam ti kazivala na rastanku...«

Ljerko je i neprestano mislio na riječi Zlatice. Slušao ju je u svemu. I sada je na Brdu mučenika mislio na Zlaticu i na njezine riječi. Ugledao je sjajnu njihovu zvijezdu, molio se nebeskoj Majci. Molio je mnogo, da uzmogne u stranom svijetu očuvati čisto srce samo za Gospodina. Spustio se niz stube u kuću, gdje je stanovao. Molio je još i kod kuće, molio je i u krevetu. Bilo mu je drugi dan kod uranka vrlo drago, što ga je san svladao u molitvi.

Ljerko je u Parizu živio mirno, tiho i povučeno usred vreve svjetskoga velegrada. Molitva i rad bila mu je lozinka. Neumorno se bavio svojom naukom. U društvu s katoličkim študentima polazio je u razna katolička udruženja. Pregledao je sve znamenitosti Pariza. U raznim je katoličkim ustanovama proboravio mnogo vremena. Sve je htio vidjeti i proučiti. Najviše ga je privlačila Kuća dobre štampe. Znao je vrlo dobro, da je štampa najvažnije sredstvo za širenje bilo dobre bilo zle misli. Tko imade u svojoj vlasti štampu, taj imade skoro sve. Ove je misli često puta slušao na predavanjima u svojem akademskom udruženju Katoličke Akcije. Načinio je i mnogo odluka u tom pogledu. Odlučio je, nakon povratka u domovinu, što više raditi za dobru katoličku štampu, napose za proširenje katoličkog dnevnika »Hrvatske Straže«. Osobito je pazio na svoj duhovni uzgoj. Povjerio se jednom dominikancu, prokušanom vođi akademske omladine. Često je zalazio i u župni ured one crkve, kamo je spadala kuća, u kojoj stanuje. Pomagao je župniku s još nekim sudrugovima u raznim granama Katoličke Akcije. Htio je biti povezan sa župom. Tu je misao donio još od kuće, da čovjek mora biti neprestano u vezi sa svojom župom. Župa je naime duhovna zajednica, koju je sama sveta Crkva osnovala za duhovno dobro povjerenih duša. Živio je, jednom riječju, kako dolikuje katoličkom studentu. Na veče je znao pred Presvetim u crkvi Božanskoga Srca ispitivati svoju savjest, pa bi tom zgodom pogledao Presveto, uz neki povjerljivi upit:

»Jesi li danas bio sa mnom zadovoljan, moj premili Spasitelju?...«

Pitao je tako Gospodina i ovu večer, a pred crkvom, s pogledom uprtim u zvijezdu, sam je sebi kazao:

»Kad bi se sada mogle odmaknuti sve ove gore, kad bi me mogla Zlatica vidjeti, mislim, da bi bila zadovoljna...« (Nastavit će se).

Bilo je poznato, da je njegova obrazovanost i vjera daleko nadilazila uzgoj i vjersko shvaćanje gradskih vijećnika: da je njegova duša tako tankoćutna kao one žice na njegovim guslama. Pa kao što su mu glasovi s gusala bili vedri i čisti, tako su sada glasno i zvonko zapita te muške:

„Odsvirao sam vam, gospodo; pa šta jošte tražite od mene?"

„To je sve, što smo od tebe htjeli; budi uvjeren, da si nas pozabavio," reče potvrđujući svoju velikodušnu izjavu glavom Burkalović.

„Nosi se, ništarijo, da te ne dam zatvoriti po kapralu Marku! Ti si upravo takav fantasta," zakriči Smoljan i doda sarkastički, „kao što je evo ovdje gospođica Marija Bedeković!"

IV.

Na ove se posljednje riječi guslar kao pogođen tanetom u srce najprije zazibao na nogama, pa onda naglo ispravio; oči mu se razvalile, lice pocrvenjelo, usta otvorila. Hitrim je korakom zakročio u sobu te doviknuo Smoljanu:

„Šta ste rekli? Jesam li čuo ispravno: Marija Bedeković?... Ma Marija Bedeković, što je napisala ‚Vučjačke ljubice za šest dinara'!?"

Njegov se strašni pogled zaustavljao redom na licima zabezeknutih vijećnika, a napokon Stiefel kimne glavom. Tad se guslar obrati k djevojci, koja se još većma zarumenjela, nego kada je prije slušala njegovo majstorsko guslanje, pa promuca tihim glasom:

„Nijesam znao... da vi... da gospođica Bedeković živi u Slavoniji i stanuje u ovom gradu."

„Žao mi je, gospodine, što vas ne mogu vidjeti... jer sam izgubila vid pred dvije godine.."

„A moj se vid stao vraćati pred dvije godine! Ali tko ste vi svi ovdje? Nekakovi činovnici? Šta ovdje radite?" zagrmi guslar.

Smoljan si mudro pogladi bradu, pa odgovori posprdno:

„S tvojim dozvoljenjem, gospodine prosjače, došli smo amo, da se posavjetujemo, kako da ovu siromašnu gospođicu ovdje što prije otpravimo u Zavod za slijepe i gluhonijeme!"

„A zašto?"

Ovdje Marija prihvati riječ i reče:

„Majka mi je nedavno umrla; a kako sam slijepa i zadužena i bez prijatelja i bez zarade — to sam dašto pala na teret gradskom poglavarstvu, pa me ova gospoda gradski vijećnici hoće da sprave u..."

„Veliki Bože! Zar je moguće?" usklikne guslar. „Ja toga ne mogu da vjerujem! To ne može da bude! Ja toga ne mogu da dozvolim!"

Duboka je tišina nastala u sobi, a vijećnici gledali jedan drugoga — preneraženi i ovakovim riječima i cijelim ponašanjem ovog neobičnog guslara. Napokon on sam prekine šutnju i reče:

„Izvinite, što sam to rekao!" Na to pristupi uglađeno kao u kakovom salonu bliže k Mariji i nastavi: „Imam li, da razumijem, da nemate novaca? Žao mi je, milostiva gospođice! Nijesam nikada pomislio... nikada sanjao... o ovoj sreći... jer vi meni više vrijedite, nego što mogu opisati — tako, mislim, da i drugi razumiju. Potucao sam se po svijetu, pa tko se može usuditi da kaže, da je ovo puki slučaj... da sam vas napokon našao?"

Marija si otrla suze s očiju, a pri tom joj ruka silno zadrhtala od uzbuđenosti; a guslar nastavi:

„Ja jedva razumijem, o čemu se ovdje radi. Ali ako ima ikakav način, na koji bih vam ja, gospođice, mogao pomoći... kolikogod mogu — a to nije malo — ja sam vam na uslugu."

„Žao mi je, što vas ne mogu vidjeti," reče drhtavim glasom Marija, „a toli želim, da vas vidim. Ali ta neprilika... to je moja stvar — moja poteškoća... u kojoj ne mogu da primim vaše pomoći, koju mi toli požrtvovno pružate!"

Ustavši sa stolca, na kojem je dosad sjedjela, ispruženim se pred sebe rukama i raširenim prstima uputila k vratima druge sobe, iz koje je bila prišla — a vijećnici ostadoše sami s guslarom.

„To je nečuveno," reče ovaj u razočaranju.

„Što je to," pridoda nestrpljivo Smoljan.

„To je vrlo neugodna zadaća," primijeti Burkalović. „Ali netko se mora da se za nju zauzme. Ona ne može da si sama pomogne; a raspisati novi porez za nju na grad, znači, da ćemo dočekati svakojakih prigovora. Imamo dašto na ruci novac iz gradske zaklade; ali da iz nje možemo novac na Bedekovićevu upotrebiti — ona mora da stupi u Zavod za Slijepe i Gluhonijeme — a ona o tom ne će ni da čuje."

„Gospodo!" reče ganuti guslar. „Ja osjećam, da me je neka viša Sila dovela baš u ovaj čas i baš u ovaj kraj; a kada sam već ovdje, ćutim, da ne mogu da dozvolim — da se stane, što imate na umu!"

„Ma, a kako ćete to zapriječiti?" zapita ujedljivo Smoljan.

„Kakovu pomoć potrebuje gospođica Bedeković?" upita odlučno guslar.

„Gotov novac," odgovori upravo tako odlučno Burkalović.

„A koliko?" reče kratko guslar.

„Najmanje šest dinara na dan," izvijesti Burkalović. „Pa ako vam doživi sedamdeset

godina — kako se može očekivati pri njenom krepkom i dobrom zdravlju — to bi imala da živi od potpore još četrdeset i četiri godine. Takvi ljudi, koji nijesu nikom od koristi, uvijek dugo žive. Ne ću da budem surov — ali istina je istina. To je dvije hiljade i sto dvadeset dinara svake godine kroz četrdeset i četiri godine, što ukupno čini dvadeset šest hiljada i tri sta šezdeset dinara. To je jasno kao sunce!"

„Ili u jasnijem i točnijem obliku: šest postotne kamate od četrdeset hiljada dinara bi ju uzdržavale u udobnosti do smrti," reče kao drijemajući Stiefel.

(Nastavit će se.)

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

JUGOSLAVIJA

Molitva i akademija za sveto sjedinjenje. Prema želji Svete Stolice obavili su zagrebački bogoslovi na blagdan Duhova molitve za sveto sjedinjenje. U svojoj kapelici dizali su svoja srca i primali svetu pričest, da Duh Sveti prosvijetli rastavljenu braću pa ju dovede natrag u ovčinjak Kristov. Isti dan priredili su u svojoj dvorani i akademiju, u kojoj je bila glavna točka predavanje o tom, što su diljem stoljeća učinili sveti oci Pape za sveto sjedinjenje. Akademiji je pribivao i zagrebački Nadbiskup-koadjutor Dr Alojzije Stepinac. Sličnu akademiju priredili su i pitomci dječačkog sjemeništa.

FRANCUSKA

Predavanje biskupa d'Herbignya u Parizu. Poznati poznavalac sovjetske Rusije isusovac biskup d' Herbigny održao je nedavno u Parizu u katoličkoj organizaciji »Association de Notre-Dame de Salut« predavanje o vjerskom položaju u sovjetskoj Rusiji. Poznavajući dobro prilike u Rusiji iz vlastitoga iskustva prikazao je nesamo povijest protuvjerskog boja za vrijeme sovjetskog režima, nego ga je osvijetlio u cijelom njegovu razvoju sve do posljednjih dana. D' Herbigny gleda u budućnost slavenske Rusije vedrim očima, jer ne smijemo očajati o zemlji, koja je dala toliko junaka i mučenika za vjeru.

ČEHOSLOVAČKA

Nova grkokatolička biskupija u Podkarpatskoj Rusiji. Kako nekoje novine javljaju, došlo je između Svete Stolice i Čehoslovačke vlade do sporazuma za osnutak nove, treće grkokatoličke biskupije u Chustu u Podkarpatskoj Rusiji. Tako će nastati posebna crkvena provincija grkokatolička u Podkarpatskoj Rusiji, kojoj će biti metropolita Užhorod.

POLJSKA

Molitve za Rusiju. Na obljetnicu prve svete pričesti sv. Terezije od maloga Isusa dne 8. maja 1935. pristupila je mladež cijele Poljske k svetoj Pričesti, da isprosi pomoć i zaštitu s neba za nesretnu mladež u Rusiji, koja je lišena kršćanske odgoje i koja je otrovana ćudorednom i gospodarskom naukom komunističkom. Svi su biskupi poljski preporučili ovu akciju.

Povratak u crkvu. Prema statističkim izvještajima vratilo se od Nove godine do konca marta 1935. u vojvodini Vilnenskoj 900 pristaša baptističke sekte natrag u crkvu katoličku. Uslijed toga dokinuto je 37 baptističkih bogomolja.

Društvene vijesti

Članarinu i prinose uplatiše »Apostolatu sv. Ćirila i Metodija« u godini 1935. slijedeći Msgr. dr Lovro Radičević, kanonik, 20 dinara; Ljudevit Kněžić, kanonik, 20, Msgr. dr Josip Volović, kanonik, 20; Franjo Vojaković, kanonik, 20; Dr Franjo barun Šalis - Seewis, posv. biskup 20; Msgr. Milan Strahinšćak, kanonik, 20; Msgr. Stjepan Korenić, kanonik, 20; Msgr. Janko Barlé, kanonik, 100; Dr Mijo Međimorec, kanonik 20; Dr Kamilo Dočkal, kanonik, 100; Matej Lovadenić, kanonik 20; Msgr. Dr Stjepan Šimatović, kanonik 20; Msgr. Dr Fran Barac, kanonik, 20; Msgr. Dr Josip Slamić, kanonik, 20; Stjepan Bićanić, kanonik, 20; Msgr. Stjepan Bakšić, kanonik, 20; Dr Ferdo Rožić, kanonik 20 dinara.

Plemenitim darovateljima Gospod Bog platio!

Blagdan sv. Ćirila i Metodija

Blagdan sv. Ćirila i Metodija dne 5. srpnja, odnosno nedjelja iza toga blagdana imade prema odredbi hrvatskog episkopata biti namijenjen molitvi i radu za crkveno sjedinjenje u duhu »Apostolata sv. Ćirila i Metodija. Prigodom toga blagdana ili dalje u mjesecu srpnju neka svećenici preporuče puku »Apostolat sv. Ćirila i Metodija«, te neka uberu članske prinose i darove. U »Apostolat sv. Ćirila i Metodija« prima mjesni župnik ili povjerenik. Župnik odnosno povjerenik ubilježi nove članove u svoj imenik, te im dade sličicu prijamnicu, napisavši na njoj ime i prezime novoga člana. Sličice prijamnice dobiju se kod »Centralne uprave Apostolata sv. Ćirila i Metodija« u Zagrebu, Kaptol broj 29. Onamo se šalje i sabrana članarina. Novac se može slati ili poštanskom uputnicom ili na ček broj 36.152.

Dužnosti članova. Članovi »Apostolata« dužni su moliti dnevice 1 Očenaš i 1 Zdravu Mariju s dodatkom: »Presveta Djevice Marijo, moli za nas! Sv. Ćirile i Metodije, molite za nas!«. Članovi »Apostolata« dužni su davati novčani doprinos od 6 dinara na godinu. Siromašni članovi udovoljavaju svojoj dužnosti, ako dadu, koliko mogu. Ne mogu li dati ništa, oprošteni su od doprinosa, pa rade za svrhu »Apostolata« samo molitvom. Svećenici, članovi »Apostolata« dužni su svake godine služiti jednu sv. misu za nakanu »Apostolata«, te za žive i mrtve članove društva.

Zahvalnice Majci Božjoj Lurdskoj

Prilažem svoj dar za gradnju Svetišta u zahvalu Majci Božjoj Lurdskoj, što me je svojom milosti nadahnula da sam njezinu sliku, koja je za 50 godina bila u mom posjedu, ukrasio što sam ljepše mogao, te je 10. o. mj. pun zadovoljstva dopratio do Majke Božje Bistričke, da joj se dive i mole pobožne duše. Slava joj vječna!
Zagreb, 12. svibnja 1935. **Petar Froehlich.**

Hvala Majci Božjoj svete krunice za primljenu od nje milost. Prilažem dar za novo Svetište Majke Božje Lurdske.
Banja Luka, 15. travnja 1935. **Orešković Marija.**

Javno se zahvaljujem nebeskoj Kraljici za primljene milosti. Molim se i nadalje i utječem njezinoj zaštiti.
Kakanj, 12. travnja 1935. **Škrabek Danica.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj, što mi je njezinim zaogvorom ozdravilo dijete. Nek joj bude uvijek hvala i čast. Prilažem dar za gradnju novog Svetišta.
Karlovac, 1. ožujka 1935. **Lesić Dora.**

Zahvaljujem se našoj dragoj Gospi Lurdskoj za ozdravljenje noge moga sina. Primite prilog za gradnju Svetišta.
Baškarad, 16. travnja 1935. **Zec Pero.**

Zahvaljujem iz svega srca što sam primio veliku milost od dragoga Boga i Majke Božje Lurdske. Šaljem dar za Svetište.
Klokočevci, 18. ožujka 1935. **Djakovac Ivan.**

Zahvaljujem dragoj Gospi za uslišane molitve te i dalje preporučam sebe, supruga, braću i svu svoju obitelj.
Buffalo, travnja 1935. **Trebotich Mare.**

U svim svojim duševnim i tjelesnim poteškoćama obraćam se presv. Srcu, Majci Božjoj Lurdskoj, sv. Josipu i sv. Antunu. Moji mi nebeski zaštitnici nikad ne uskrate svoje velike milosti, kojih sam mnogo dosad primila. Zato im se od sveg srca ovim zahvaljujem. Primite dar za Svetište.
Novska, 13. ožujka 1935. **Žukić Anka.**

Hvala presv. Srcu Isusovom i Majci Božjoj Lurdskoj za ozdravljenje od reumatizma.
Valpovo, 18. ožujka 1935. **Srakić Marko.**

Molim da uvrstite u Glasnik moju javnu zahvalu Majci Božjoj Lurdskoj, presv. Srcu, sv. Josipu i sv. Antunu za primljene milosti u velikoj potrebi.
Pupelica, 16. prosinca 1934. **Blažeković Marija.**

Zahvaljujem se Bogu, Majci Božjoj Lurdskoj Majci Božjoj Bistričkoj na mnogim milostima i na jednom ozdravljenju. Prilažem dar za gradnju Svetišta.
Zagreb, 15. svibnja 1935. **Mrsel Katarina.**

Zahvaljujem našoj Gospi ,koja mi je sačuvala od smrti moje dijete, za koje nije bilo više ljudske pomoći. Preporučam sve moje pod njezino okrilje.
Lj. (Hercegovina). **I. M. K.**

U preteškoj bolesti naše male jedinice utekli smo se devetnicom Majci Božjoj Lurdskoj, Srcu Isusovu i sv. Josipu. I zaista na dan završetka devetnice 11. II. o. g., na blagdan Majke Božje Lurdske, naša kćerkica je počela rado jesti i lijepo se oporavljati, a danas hvala Bogu je potpuno zdrava. Mnogo zahvaljujemo na udijeljenoj milosti i šaljemo prilog za Svetište.
Meja, 11. svibnja 1935. **Akšamović - Marušić.**

Zahvaljujem Gospi Lurdskoj, Sv. Obitelji, sv. Antunu za sretno ozdravljenje i mnoge primljene milosti, te se i nadalje preporučam njihovoj pomoći šaljem milodar.
Zagreb. **H. Dravinac.**

Majka Božja je nagradila zdravljem i milostima moje pouzdanje u Nju. Hvala Joj!
Beograd. **Drago Glasnović.**

U bolesti mog sina molila sam godinu dana krunicu Gospi Lurdskoj i obećala držati Njezin Glasnik, koji već sada uzimam i šaljem 10 dinara za proširenje glasnika.
Pitomaca. **M. F.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na ozdravljenju i prilažem dar za novo Svetište.
Varaždin, 10. travnja 1935. **Kramer Andrija.**

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

MJESEČNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA

Po 5 Din.: Obitelj Šenbaum, Bašić Marica, Vilešić Beata, Čakolić Katica, Hojer Marija, Obitelj Ivaniš, Šarić Stanko, Siritz Ljerka, Supek Marija, Hohnjec Franjo, Hudika Marija i Jelisava, Reizen Marjana, Rotar Anica, Obitelj Švedek, Ivančević Đuro, Obitelj Malečić, Kolomanko Jozefina, Vojvodić Katica, Obitelj Kolić, Klarić Marija, Horvat Barica, Golubić Marija, Hohnjec Franjo, Osmec Anka, Halapija Krista, Jureša Julijana, Gerbl Slava, Horvat B., Obitelj Pajas, Roje Marija, Bujas Laura, Pšenica Anka, Žak Ema, Beran Maca, Dr Hukavec, Nikolić Marija, Bartolić Rušica, Obitelj Justić, Obitelj Balogh, Rubčić K., Obitelj Kučan, Katalinić Marija, Stritof Marija, Elinger ud. Marija, Horvat Zlata, Žižek Ana, Sirovica Dinko, Obitelj Žunac, Ohnleitner Zora, Strumenik Pepica, Turina Z., Kovačević Štefica, Čuček Milan, Pete Terezija, Kleščić Dragica, Cesar Adela, Hotfman J., Pećek Rudolf, Nežić Antonija, Maretić Stjepan, Vuksan Amelija, Petričević Zlata, Obitelj Šimunić, Cesar Adela, Kleščić Dragica, Sokač Matija, Preisler Zdenka, Celigoj Micika, Grobotek Božena, Obitelj Devčić, Vulić Etela, Kovačević Stepica, Mlinarić Marija, Tiumpa Josip, Miškulin Jelka, Kolar Lina, Strachek ,Siruček Ida, Sporiš Slavica, Enyedij Marija, Petrović Marija, Kučinić Anka, Logar Tereza, Cecelja Marija, Herceg Terezija, Obitelj Valenčak, Fabiani Jela, Madrić Nevenka, Vučemilović Branka, Vojvodić Katica, Obitelj H. Blažeković, Praunsperger Lujza, Novak Marica, Šuster Anka, Obitelj Turković, Saić Fanika, Dr B. Adžija, Šimunić Ljuba, Obitelj Mrnjavčić, Majcen Antun, Kostevec Ivan, Stošić Maca, Uy Anka, Rizner Marija, Dukat Zora, Komatz Katarina, Obitelj Trupinić, Muc Barica, Armano Sofija, Šimunić Franjo, Volčanšek Josip, Živković Anka, Malašić Marija, Sotler Marija, Obitelj Rožman, Novak Helena, Brletić Andrija, Čajko Šandor, Obitelj Flass, Marković Katarina, Posavec Stjepan, Obitelj Željak, Kostrenčić Katica, Obitelj Breš, Šibl Micika, Obitelj Zlatić, Komjanić Valena, Jagušić Katica, Geršić Dragica, Obitelj Primorac, Bauda Ivka, Balley Nada, Obitelj Stanko Božić, Tereza Rihter, Katarina, Senečić Lujza, Juginović Zvonimir, Škromrlj Mara, Drljan Franjo, Kalšek Matilda, Stolčić Marija, Malivuk Ivan, Val Štefica, Gredelj Ruža, Baćani Terezija, Nedov Marija, Čukac Vjekoslav, Kosi Sofija, Paić Marija, Obitelj Šeringer, Hajduk Justina Kovačić Anka, Kolarević Stjepan, Petričević Zlata, Obitelj Mitrel Vitković Mate, Nežić Nikola,

Škudaš Stjepan, Muhar Barica, Čapek Marija, Šrimec Ružica, Medved Dragica, Ašperger M. A. Liciter Ruža, Hiršl Vatroslav, Vrbanić Herman, Šimunić Agneza, Rožaj Karl, Sorlini Dragoila, Krenčić Hinko, Schibret Marija, Bouša Antonija, Obitelj Holler, Mikić Terezija,

JEDNOKRATNI DOPRINOS IZ ZAGREBA

Po Din 500.: N. N. — **Po Din** 365: Vujnović Matilda, — **Po Din** 100: Helen Marija, Hajdinjak Nada, Ilić Rebek Karlo. Scheipel Polda Marija, Zbožinek Ladislav (u zahv.), Jović Olga, Gđa Vrbanić, Žerjav Josip. — **Po Din** 70: Boršić Ljuba ud. — **Po Din** 50: Dr Hren Dragutin, Mikša Katica, Herzog L., Kereković Marija. — **Po Din** 45: Sr. Sv. Križa. — **Po Din** 30: Rihtar Katarina, Muhvić Jelena, Kmetić, 35, Turnjića Mima, Okat Ljudmila. — **Po Din** 20: Froelich Petar, Ružak Milutin, Kučeš Dragutin, Potočki Milana, Palaj Marija, Rukavina Terezija, Remeta Janko, Ribar Gizela, Landikušić Fanica, Prekrat Paula, Pavić Ljubica, Kollibaš Ana, (u zahv.), Lasić Radovan. — **Oo Din** 25Š Škvorc Terezija, Bebec Danica. — **Po Din** 15: Maretić Marga, Ježić Anka, 15, Konrad Darinka, Sladojević Mato. — **Po Din** 10: Leljak Elizabeta, Hervoj Terezija, Piljak J., Štivić Katica, Lederer Adam, Kraljić Marica, Brestić Albert, Rogić Ivan, Klobučar Marija, Horvat Bara, Šuštić Štefanija, Brišić Pepa, Neidhardt Ivka, Knaus Helena, Zubevc Marija, Vokanšek Cecilija, Boncelj M., Rajković Marija, Buček Anka, Horvat Ida. — **Po Din** 5: Plaskan Pepica, Sviben Ana, Rožić Vladimir, Jokarić Anka, Luburić Anka (Kostanjica), Vatarić Ana, N. N., Ban Katarina, Lemić Josip, Bakić Katica, Bočkaj Sofija. Pucelj Anka, Barstner Lina, Kranjc Lucija, Vidmar Marija, Ljubić Julijana, Obitelj Juričić, Bogović Marija, Obitelj Đurđević, Levatić Katarina, Jakšić Slavica, Mandić Kristina, Obitelj Kezan, Horvat Marija, Čižmešija Bernarda, Obitelj Pozaić, Hobek Viktorija, Bedeković Katarina, Plivelić Katica, Kuhner Matija, Sladović Anka, Obitelj Schaffer, Holik Jelica, Rastovčan G., Obitelj Čavrak, Jurić Rezika, Obitelj Ivančić, Maslovac Vilma, Jakopčević Josip, Prosen Ernest, Pilaj Marija, Cvitaš Vilma, Barč Ljubica, Pavletić Milan, Latković Marija, Mr. Ph. Vjelkosav Rubeli, Rybak Josip, Golub Anđela, Herez Emilija, Kahlina Cecilija, Belia Beliana, Blažeković Anka. Guttman Danica, Prelagović Irena, Peko Regina, Kaić Klara, Krpati Marija, Cela Valent, Oskar Rubeli, Brumec Sabina, Žunac Jelka, Sestrić L., Schveder Ema, Dr Fedor Čačić, Petrušić Berislav, Obitelj Horvat, Obitelj Žunac, Vrabčević Zora, Stožir Ivo, Obitelj Bach, Obitelj Kovačić, Miklaušić Marija, Dinter Julija, Sukno Marija, Rubeli Marija, Šubajković Katica, Dr Kosta Premučić, Veutz Amalija, Trudej Josip, Magdić Marija, Obitelj Šmaljcelj, Obitelj Mrnjavčić, Šandor Terezija, Budisalić Marija, Obitelj Dr Benića, Borovčak Ivan, Demerec Marija, Obitelj Pršić, Galosso Ivka, Barzel Rudolf, Gal Marija, Obitelj Štengi, Obitelj Dumbović, Racher Ana (q12), Obitelj Lipnjak, Obitelj I. Škunca, Tomičić Viktorija, Marinello Paula, Halambek Kristina, Gorkoš Regina, Lukšić Anica, Pavlić Marija, Kušlin Marija, Varga Josipa, Vagner Ida, Lončar Matilda, Marković Josip, Fi- Anica, Pavlić Marija, Kušlin Marija, Varga Josipa, Vagner Ida, Lončar Matilda, Marković Josip, Fi- ković Katarina, Šiprak Ivka, Totjh Viktor, Rubeli Marija, Kodrnja Barbara, Butorac Josip, Obitelj Škrgatić, Draganović Josipa, Obitelj Grgić, Koban Franjo, Keesz Franjo, Šorš Fanika, Lomnicki Stanko, Obitelj Schmidt, Pongrac Marija, Haberiter Slavko, Obitelj Dr Troboza, Rajković Marija, Obitelj Feuer, Obitelj Frankl, Brodarić Marija, Karlović Draga, Prof. Dragić Slavo, Obitelj Landikušić, Melemuk Betika, Obitelj Desput, Obitelj Ludnički, Obitelj Janson, Hnilička Obitelj Rukavina, Ida, Burković Anka, Kovačiček Stjepan, Obitelj Mucafir, Obitelj Mihelić, Palm Ivan, Pečarić Šime, Zlomislić Ivka, Obitelj Kiseljak, Obitelj Erdelić, Obitelj Ožanić, Brčić Marija, Ilčić Anka, Senjanec Anđela, Obitelj Matijašić, Hoch Julijana, Dr Juraj Šćetinec, Obitelj Gamulin, Dr Đuro Šurmin, Horvat Zora, Ivanović Jelena, Neferović Darinka, Prof. Jovan, Praček Marija, Lašin ud. B. Stojanov Viktorija, Mesarić Marija, Đakovac Rezika, Pavumić Štefa, Kemiveš Fanika, Čulinović Zora, Mihoković Maja, Najger Antonija, Markotić Vjekoslava, Malenica Ante, Obitelj K. Klaić, Obitelj Radović, Obitelj Lončarić, Obitelj Vidić, Dojčić Ivka, Lamza Tiha, Drezga Josip, Weinesein Marija, Lojen Đuro, Grčar Pavle, Puškar Pavica, Balzano Alfred, Kramer Rezika, Obitelj Horvat, Obitelj Butković, Orešić Ana, Obitelj Starešinić, Obitelj Čapek, Mihora KJulka, Suša Ljubica, Filipović Andra, Ostroški Grga, Logarić Antonija, Lugarić Marija, Jurčec Viktor, Mesarov Martin, Mlinarić Antonija, Obitelj Ribar, Tomljenović Stjepan, Žeger Barica, Obitelj Maricki, Tomčić Marija, Pilja Marija, Hercigonja Antonija, Obitelj Svetel, Brajević Lea, Obitelj Muršec, Urbanić Marinka, Popović Ljubica, Špoljar Aleksandra, Gyori Thea, Dr Vežić Milutin, Brajdić Anka, Goppert Marija, Tuđen Josipa, Dolenac Josipa, Cesarec Fanika, Nežmak Julka, Hitil Katarina, Obitelj Ing. Horvatića, Obitelj Buić, Gerazikova Antonija, Finčić Ive, Gavazi Katica, Pisarević Pavao, Gajetan Marija, Obitelj Pavelić, Lukačić Rezika, Pech Marija, Dobrinić Marko, Potočki Albina, Majner Ivana, Stubničar Jelka, Dabac Hermina, Petrović Vilko, Novosel Stjepan, Varga Mirko, Valpotić Barica, Zotman Dragomir, Kramarić Marija, Kuhar Josip, Štih Branka, Zrnec Antun, Kordeš Jelena.

MJESEČNI DOPRINOSI IZ POKRAJINE

Bebrina: Preč. Dido Yić Franjo 20. — **Bjelovar** Gašpar Marija 10. — **Blato** (Korčula): Petković Mici 10. — **Čakovec:** Odić Barica 50. — **Cerje Tužno:** Mihalić A. 10. — **Dubrovnik:** Kan. Liepopili Dum Antun 50. — **Gračac:** Lukić Olgica 10, Mesić Marta 10. — **Irig:** Karalić Ružica 5, Karalić Mare 5, Krvarić Josipa 5. — **Jastrebarsko:** Brestić Albrecht 10, Pšeničnik Ljuvica 10. — **Karlobag:** Bačić Marija 20. — **Kostajnica:** Froelich Antuna

20, Luburić Mijo 10. — **Koprivnica:** Moslavec Vilma 5. — **Nedelišće:** Kodela Marija 5. — **Novigrad Podravski:** Vizvari Stjepan 100. — **Omišalj:** Turato Marija 10. — **Pleternica:** Frisch Terezija 10. — **Ratkovica:** Sivoš Silvija 10. — **Slavonski Brod:** Tumković Luka i Roza 10. — **Split:** Šetina Fani 30. — **Subotica:** Kujundžić Klara 20. — **Suhopolje:** Buček Klara 20. — **Sušak:** Panocki Julka 50, — **Šemovec:** Dukarić Mijo 10. — **Travnik:** Zec Cesareja 40. — **Trsat:** Lukanović Zovka 100. — **Velika Gorica:** Moslavac Vilma 5, Toth Anka 5, Leber Barbara 5, Lesić Olga 5, Fanton Zlata 5, Ratko Katica 5, Sokić Milka 5, Mihalčić Marija 5, Ferjanić Katica 5, Demerec Ljubica 20. — **Varaždin:** Kučera Anka 20. — **Zemun:** Mihelčić Hilda 20. — **Zenica:** Šumiga Martin 10.

JEDNOKRATNI DOPRINOSI IZ POKRAJINE

Andrijevci: Župni ured 20. — **Banja Luka:** Orešković Marija 50. — **Banova Jaruga:** Sečer Ivan 10. — **Beograd:** Vengust Marija 50, Glasnović Drago 20. — **Bizovac:** Ilin Reza 10. — **Bebrina:** Didović Franjo 60, — **Bosiljevo:** Maršić Marica 40. — **Biograd:** Pelicarić Marija 30, Pinjatela Ivan 10. — **Bjelovar:** Vodogažec Olija 25, Rodjak Luka 10, Brezovac Mato 10. — **Bos. Brod:** Montana M. 15. — **Blato na Korčuli:** Digović Marija 10 (u zahv.). — **Brač:** Šantić Katarina 20. — **Celje:** Grobelnik Minka 15. — **Čalma:** Geiser Josip 10. — **Čabar:** Brovet Ljubica 20. — **Čilipi:** Nošković Marija 20. Gjurović Luci 10. — **Čakovec:** Požgaj Gjuro 10. — **Cetinje:** Marković Draga 5. — **Donja Zelima:** Tkalec Vjekoslava 25. — **Drenovci:** Župni ured 10. — **Draganić:** Lessel Đerda 10. — **Dubrovnik:** Angeli Jelka 15. — **Đakovo:** Kellek Stjepan 100. — **Đurđevac:** Lovašen Petar 20. — **Box:** Gregurić M. 1 dolar. — **Buffalo, N. Amerika:** Trebotisch Mare i Lorenc 1 dolar. — **Bitolj:** Ključec Julijana 10. — **Đurđevac:** Dr Kranjčev Ivo 10. — **Hercegovac:** Pružek Ana 30. — **Hlevine:** Jančeković Mara 20. — **Hum na Sutli:** Pajer Marija 30, Cvjetko Ana 10. — **Jaškovo:** Zasnik Fanika 10. — **Jastrebarsko:** Ruprecht Barica 10, — **Karlovac:** Lemović Sl. 5, Jamnički Luka 20, Paić B. 35, Perković Antonija 10. — **Kakanj:** Škrabek Danica 10. — **Kobaš:** Kolundžić Stana 15. — **Koprivnica:** Katar August 100. — **Križevci:** Čapek Franjo 30, Pevere August 10, Smotalić Dragica 20. Škutin Martin 25. — **Krapina:** Vrnuk Štefa 10. — **Kraljevo:** Jegorov Evelina 10. — **Kukuljevci:** Župni zred 10. — **Mihovljan:** Horvat Petar-Grabarski 32. — **Mikanovci:** Govanovac Franjo 10. — **Lopar:** Semerčić Ana 10. — **Luč:** Vargić Marko 10. — **Ludbreg:** Hizak Tereza 30. — **Račinovci:** Vladisavljević Luka i M. 50. — **Rovišće:** Kurinović Milka 10, Božić 10, — **Ruski Krstur:** Hranilović Zora 100, Hranilović Zora 50. — **Sarajevo:** Novak S. M. Donata 10. — **Samobor:** Bogišić Martin 50. — **Rathlum:** Chebuchar Vinko 40, Nklažević 20. — **Našice:** Djakovac Ivan 25, Dlouhy Marija 2W. — **Novska:** Čukić Anka 25, Žiljar Luka 20. — **Nin:** Matešić Marija 15. — **Ogulin:** Volek Katica 20, Sušanj Manda ud. 10, Kraljić Kata (u zahv.), Tomić Margareta 20. — **Osijek:** Papratović Anica 28.50, Banić Manda 15. — **Omišalj:** Marčić Kelka 10, — **Otok:** Mušić Ana 15. — **Odžak:** Mokorić Anto žup. 15. — **Pag:** Luić Franka 10. — **Pakrac:** Križ Ivka 50. — **Oleternica:** Varak A. 30. — Belančić Josip 10, Elijaš Andrija 10. — **Pregrada:** Bačić Benedikt 10. — **Prijedor:** Chalonpkova Ana 10. — **Popovača:** Irevoić Jelka i Štefanija 20. — **Pokupsko:** Vukčević Nikola žup. 10. — **Pupelica:** Blašković Marija 20. — **Petrovaradin:** Abrić Marija 10. — **Privlaka:** Opravić Ana 15. — **Plase:** Kružić ud. Antonija 20 (u zahv.) — **Slavonski Brod:** Gundić Katica 15. — **Senj:** Preč. Vidas Ivan 50, Branić Danica 30, — **Slav. Požega:** Rukavina Nikola 50. — **Sirač:** Lauter Anka 20, Havel

Ana 10. — **Sisak:** Merzek Franjo 20. — **Sibinj:** Pačić Anka ud. 50. — **Split:** Dr F. Vrandečić 20. — Draganja Vinka 20. — **Sušak:** Jurković Emilija 10, Fadiga M. 10, Tanocki Julka 50, Hero Amelija 20. — **Sesvete:** Mejovšek Slava 20. — **Stari:** Katalinić Damjan i braća 100. — **Sarajevo:** Novaković Milica 30. — **Šibenik:** Bratić Frana 20. — **Trsat:** Lukanović Zorka 85. — **Travnik:** Zec Pero 100. — **Tuzla:** Banović Z. 30. — **Tuhelj:** Tušak M. 10. — **Trpanj:** Žegura Milka 10. — **Temerin:** Remlibger Eliz 10. — **Varaždin:** Saagel Eduard 10. Kramar Andrija 100, Martinčević Terezija 20, Koberl Julijana 50. — **Vareš:** Hrvoj Fani 100. — **Valpovo:** Srakić Markić 10. — **Velika Gorica:** Klepac Antonija 12. — **Vinica kraj Varaždina:** Ladika Marija 50. — **Vinkovci:** Žerav Marija 20. — **Virovitica:** Franjevačka sakristija 100. — **Vrgorac:** Hrstić Ružica 30. — **Vukovar:** Srekais Anka 20 (u zahv.). — **Zaprešić:** Hrenić Bara 12. — **Zlatar:** Hudi Josipa Č. S. Milosrdnice 20. —

POVJERENICI:

Brnelići: Brnelić Josip Din 30 za siječanj, Din 23 (veljača), 66 (travanj), 14 (svibanj). — **Crikvenica:** Car Terezija Din 70. — **Goričani:** Dobaš Luka Din 39. — **Rasinja:** Radaha Teretija Din 322.50. — **Karlovac:** Bledšnajder Božena: Din 105 za siječanj, Din 235 (veljača), Din 90 (ožujak). — **Pribić:** Ričar Zlata Din 200 (veljača), Din 200 (ožujak), Din 50 (travanj). — **Sela kraj Siska:** Jurina Katica Din 85 za siječanj, Din 85 (veljača), Din 85 (ožujak), Din 80 (travanj), Din 80 (svibanj). — **Stari:** Vicić Ivanka Din 25 (veljača), Din 25 (ožujak), Din 25 (travanj), Din. 25 (svibanj). — **Varaždin:** Suppan Otilija: Din 190 (veljača), Din 385 (ožujak), Din 205 (travanj), Din 170 (svibanj). — **Varaždin:** Strmšek Vikica: Din 50 za siječanj, D 40 (veljača), D 40 (ožujak), D 200 (svibanj).

RAZNI DAROVI:

Zagreb: 10 austr. srebrnih kruna.

MISNE INTENCIJE MA KORIST SVETIŠTA:

Neka su preč. i veleč. gospoda svećenici molili misnih intencija, koje bi preuzeli na korist izgradnje novog Svetišta. Ovim ih obavješćujemo, da nam je pošlo za rukom dobiti misnih intencija uz milostinju od Din 10. — **Uprava Svetišta**, Zagreb, Vrbanićeva 13.

U MOLITVE SE PREPORUČUJU:

Gračac: Olgica Lukić, Marta Mesić. — **Zagreb:** Preskar Maks. — **Subotica:** Kujubdžić Klara. — **Buffalo:** Treboticb Mare. — **Nin:** Matešić Mare.

Privatna ženska zanatska škola sestara milosrdnica s pravom javnosti u Sisku

Upozoruju se roditelji, koji žele da dadu svoju žensku djecu u zanatsku školu, da u Sisku postoji zanatska škola, koju vode sestre milosrdnice iz Zagreba.

Škola ima pravo javnosti, te je u svemu u skladu s državnim propisima za zanatske škole.

Uz školu postoji internat, u koji se primaju učenice zanatske škole, kao i polaznice ostalih škola u Sisku.

U internatu imadu gojenice stan i potpunu opskrbu. Za potpunu opskrbu u internatu plaća se 600 dinara mjesečno.

Roditelji, koji žele da im djeca bude primijena u internat, neka se jave Ravnateljstvu ženske zanatske škole sestara milosrdnica u Sisku. Sve pobliže informacije daje Ravnateljstvo privatne ženske zanatske škole sestara milosrdnica u Sisku.